

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-85
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena egz. 25 gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji
Korzystając z pocztu, przesyłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na...

Marszałek Piłsudski w Sejmie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 3. (Sin) Dziś o godz. 11'30 złożył marsz. Piłsudski wizytę marszałkowi Sejmowi i Senatowi. O godz. 5'30 pop. przybył do gmachu sejmowego marsz. Piłsudski w towarzystwie adjutanta i złożył rewizytę marszałkowi Sejmowi, z którym odbył półgodzinną konferencję, poczem zrewizytował marszałka Senatu, z którym również odbył półgodzinną konferencję.

Pogłoski i domysły

Warszawa 30. 3. (Sin) W dzisiejszych piśmie ukazały się sensacyjne wiadomości o rzekomej konferencji marsz. Piłsudskiego z p. Prezydentem. Wiadomości te są o tyle nieprawdziwe, że p. Prezydenta niema w tej chwili w Warszawie. Konferencja taka odbę-

dzie się dopiero prawdopodobnie jutro, poczem nastąpi decyzja w sprawie dalszych posunięć rządu. Dopiero po tej konferencji będzie wiadomem, czy nastąpi istotnie rekonstrukcja rządu i w jakim kierunku, czy zwołana zostanie sesja nadzwyczajna Sejmu i czy na porządku dziennym tej sesji znajdzie się m. in. prócz ustaw samorządowych sprawa reformy podatkowej i zmiany konstytucji. Wszystkie zaś wiadomości na ten temat, które ukażą się jutro będą tylko domysłami.

Rada Ministrów

Warszawa 30. 3. (Sin) Dziś odbyło się posiedzenie rady ministrów, na którym załatwiono szereg spraw bieżących.

Profesor gimnazjalny zamordowany przez uczniów

(Telefonem od naszego korespondenta)

Piotrków 30. 3. (Z) Miasteczko Belchatów w powiecie piotrkowskim poruszone zostało straszną zbrodnią dokonaną na osobie profesora miejscowego gimnazjum, 40-letniego Tomasza Chodźki, autora wielu prac literackich. Prof. Chodźko, który mieszka na przedmieściu, wracał o godz. 9 wieczór z kina do domu. Na nieoświetlonej szosie zastąpili mu drogę jacyś osobnicy, obrzucając go kamieniami i raniąc tępemi narzędziami. Prof. Chodźko ze zmasakrowaną głową powłókł się do domu, zbrodniarze zaś zbiegli. Mimo zabiegów lekarskich nie udało się utrzymać prof. Chodźki przy życiu.

W czasie badania stwierdzono, że mordu dokonali z zemsty uczniowie gimnazjum, w którym wykładał prof. Chodźko. Dwóch uczniów aresztowano

Żydowski zjazd antyreligijny w Leningradzie — ośrodkiem „nacjonalizmu“

Moskwa 30. 3. ZAT. Został tu otwarty antyreligijny zjazd żydowski z udziałem 70 delegatów wszystkich republik sowieckich. Przybyli m. in. delegaci z Kaukazu, Tadżikistanu, Uzbekistanu oraz przedstawiciele Karaimów. Na zjeździe wyczerpująco omówiono formę propagandy antyreligijnej wśród mas żydowskich. Wielką sensację wywołało na zjeździe sprawozdanie delegata Gurewicza, że Leningrad stał się ośrodkiem „nacjonalizmu“ żydowskiego i w tem mieście utrzymywane są liczne chedery i jesziwy.

Częściowy strajk górniczy we Francji

Paryż 30. 3. (B) Francuski związek górniczy odwołał proklamowany na 30 bm. strajk generalny w północno-francuskich kopalniach węgla. Strajk ma być ogłoszony w terminie późniejszym, gdyby właściciele kopalń nie spełnili swych zobowiązań.

Lille 30. 3. PAT. Komunistyczna federacja pracowników „Podziemia“ uchwaliła 24-godzinny demonstracyjny strajk. Oddziały w Douai i Dornignies uchwaliły strajk generalny bez ograniczenia czasu.

„Zeppelin“ nad Wiedniem

Wiedeń 30. 3. PAT. W drodze do Budapesztu przeleciał „Zeppelin“ w niedzielę o godz. 4-tej ponad Wiedniem, niespostrzeżony przez mieszkańców. W drodze powrotnej zjawił się „Zeppelin“ o godz. 21'30 znowu nad Wiedniem

Wyrok w wielkim procesie komunistycznym w Belgradzie

Białogród 30. 3. PAT. W białogrodzkim trybunale obrony państwa zakończył się proces przeciw 40 komunistom wyrokiem, skazującym wszystkich oskarżonych na ciężkie więzienie od 18 lat do 1 roku. Znaczna część oskarżonych skazana została zaocznie, ponieważ znajduje się poza granicami Jugosławji.

Kongres indyjski domaga się amnestji

(telegram własny „Nowego Dziennika“)

London 30. 3. (L) Wszechindyjski kongres narodowy na wczorajszym posiedzeniu w Karachi powziął uchwałę, domagającą się ogólnej amnestji dla wszystkich więźniów politycznych i wypuszczenia ich wszystkich na wolność.

DYWANY ręczne najtaniej Kraków

PLAC MARJACKI 9, L.P.

Budżet ogłoszony

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 3. Sin. W Dzienniku Ustaw z 30 marca ogłoszony został budżet za rok 1931/32.

—o—

Odezwa Stronnictwa Ludowego skonfiskowana

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 3. Sin. Komisarjat rządu m. Warszawy dokonał dziś konfiskaty odezwy Stronnictwa Ludowego w sprawie zjednoczenia ugrupowań ludowych. Odezwa ta miała być pierwszym oficjalnym ogłoszeniem o zjednoczeniu i w treści swej mówiła o ważności tego aktu dla ruchu ludowego w Polsce.

—o—

Motywy wyroku w sprawie zamachu na marsz. Piłsudskiego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 3. Sin. Sąd okręgowy w Warszawie opracował już obszernie motywy wyroku w sprawie zamachu na marsz. Piłsudskiego. Obejmują one 12 stron pisma maszynowego. Najcharakterystyczniejszą jest rzeczą, że o głównym świadku oskarżenia Porzyckim, który w sprawie odegrał najważniejszą bodaj rolę, wyrok wogóle milczy. Sąd stwierdza, że wszystkich pięciu oskarżonych sąd uwierzył od zarzutu udziału w zrzeczeniu, które postawiło sobie jako cel obalenie istniejącego ustroju. Sąd nie poruszył wcale sprawy bomby. Sąd stwierdza że poseł Arciszewski odwołał Jagodzińskiego od zamiaru inscenizowania zamachu. Jagodziński uciekał się do inscenizacji, czy prówo-kacji, gdy tymczasem dla niego, jako ideowego działacza partyjnego czyn taki musiał być nieetyczny i karygodny. Szczególnie było to karygodne w momencie przesilenia gospodarczego i podniecenia nastrojów.

—o—

Sprawa majora Kubali w wojsk. sądzie Najwyższym

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 3. Sin. Na dzień 11 kwietnia wyznaczona została w najwyższym sądzie wojskowym rozprawa przeciwko majorowi pilotowi Kubali, którego sąd okręgowy skazał na 1 rok więzienia i wydalenia z korpusu oficerskiego.

—o—

Arbitraż w sprawie łódzkiego kartelu przedziałnego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 3. (Sin) Dziś zrana przybył do Łodzi l. minister Gliwie w charakterze superarbitra w zatargu kartelowym przedsiębiorców. Orzeczenie zostanie wydane jutro.

Obcegi

Polityczna scenerja Europy zaczyna się znowu zmieniać. Porozumienie złotowe francusko-angielskie doprowadziło do porozumienia morskiego między Anglią, Francją i Włochami. Ta nowa Entente na zachodzie zaniepokoiła sfery polityczne w Niemczech, ale nie w takiej mierze jak spodziewać się należało. Nie długo dało na siebie czekać wyjaśnienie tego słabego objawu niepokoju. Przyczyna leżała nie w braku przekonania, że porozumienie morskie nie odgrywa wielkiej roli, owszem zdają sobie niemieckie sfery polityczne sprawę ze znaczenia politycznego tego porozumienia, ale ich zwycięski wypad polityczny i gospodarczy odpędzał troski z ich czoła politycznego.

Gdy Henderson doprowadził do porozumienia między Rzymem a Paryżem, podpisali niemieccy emisariusze gospodarczy nową umowę w sprawie zamówień sowieckich w Niemczech. Mogą Niemcy twierdzić, że w Moskwie podpisano tylko zamówienie na towary, że zawarto interes, który nie ma nic wspólnego z polityką, mogą się powoływać na opinie faszystowskich Włoch, że nawiązanie ścisłych stosunków gospodarczych z Rosją sowiecką nie jest wynikiem porozumienia politycznego, ale ponieważ wiemy, że czynniki polityczne są w ostatnim czasie w Niemczech decydujące, to uwierzyć trudno, że w Moskwie podpisano tylko umowę o dostawę wyrobów przemysłowych. Gdy Niemcy coraz silniej angażują się kredytami „w podniesieniu się poziomu życia narodu liczącego 160 mil. ludzi, gdy powtarzają ciągle, że postęp cywilizacyjny Rosji sowieckiej nie może być uważany za czynnik niepomysłny, gdy ich nie odstrasza różnice ustrojowe, to mają w tem prócz interesu chwilowego zarobku, także interes polityczny.

Coraz ściślejsze zazębienie stosunków choćby nawet wyłącznie gospodarczych między Niemcami a Sowietami wytwarza wspólnotę interesów gospodarczych, która jeśli nie jest nawet w obecnej chwili wspólnotą polityczną, musi w przyszłości doprowadzić do wspólnego frontu politycznego.

Z tych względów uważamy ostatnią ofensywę niemiecką za próbę gospodarczego okrążenia Polski.

Drugim wypadem ofensywnym Niemiec jest porozumienie gospodarcze między Austrią w sprawie unji celnej. Rządy obu państw zgodziły się podjąć rokowania w sprawie unji celnej, to znaczy postanowiły wprowadzić u siebie równobrzmiące taryfy celne, oraz ustawę o cłach. Umowa wstępna wyraźnie opiewa, że z chwilą wejścia w życie wspólnej ustawy celnej, będą w stosunku do innych państw obowiązywać te same stawki celne i jednako- we przepisy o cłach. Z umowy tej wynika, że przez wprowadzenie równobrzmiących taryf celnych i zrównanie wszelkich cel wywozowych i wwozowych, tworzy się z Austrią i Niemiec jeden organizm gospodarczy. Oba państwa muszą jako rezultat tej umowy zawierać traktaty handlowe z innymi państwami za wspólnym porozumieniem.

Przypuszczać należy, że ekspansję gospodarczą na Balkan obejmie Austrija, a na wschód i północ Europy Niemcy. Ponieważ na podstawie tej umowy reprezentują te dwa państwa bardzo wielką jedność gospodarczą, to prędzej przyciągną do siebie państwa agrarne, które ubożają coraz bardziej z powodu braku zbytu. Jest więcej jak pewnem, że odtąd państwa bałtyckie prędzej garnąć się będą gospodarczo do nowego frontu gospodarczego i ze względu na pewne korzyści gospodarcze, które uzyskać mogą, choćby ze względów politycznych, stać się mogą ponostem albo co więcej korytarzem między Niemcami a Rosją.

Mając po swojej stronie Rosję choćby tylko z powodu umów handlowych i państwa bałtyckie, gotowe nas Niemcy wziąć w kleszcze gospodarcze i ścieśnić naszą ekspansję gospodarczą.

Ekspozytura Niemiec — Austrija, oparta gospodarczo o silne i wielkie Niemcy nie ustana w przyciąganiu agrarnych państw południowo-wschodnich, które zawiedzione w swych nadziejach, że uda się doprowadzić do europejskiego porozumienia gospodarczego, chętnie szukać będą porozumienia regionalnego. Mogą krótkowzroczni politycy się cieszyć z „pogrzebu pierwszej klasy”, jaki sprawiono przed kilku dniami w Genewie pokojowi celnemu, mogą nacjonałiści gospodarczy radować się z fiaska genewskiej konferencji celnej i być zadowoleni, że nic ich nie krępuje, aby państwa podwyższyły cła, ale uniemożliwienie doprowadzenia do nowego kształtowania stosunków gospodarczych Europy, wypycha państwa agrarne południowo-wschodniej Europy w macki gospodarcze Austrii—Niemiec. Nie ulega już dziś kwestji, że zgodzą się na porozumienie regionalne sięgające aż do Szczecina i Hamburga niż czekać na realizację gospodarczej Pan-Europy, którą Briand zamierza organizować, mimo ostatniego fiaska pokoju celnego.

Przy cierpieniach nerek, chorobach moczowych, pęcherza moczowego i dolnego odcinka kręgosłupa naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa” łagodzi i usuwa szybko gwałtowne bólesci przy wypróżnieniu. Żądać w apt.

Ze ten imperjalizm gospodarczy Niemiec—Austrii wytwarza również niebezpieczne obcegi dla Czechosłowacji, nie ulega kwestji. Dlatego zrozumiałe jest poruszenie, jakie porozumienie niemiecko-austriackie wywołało w opinii Europy zachodniej i polskiej. Państwa agrarne jak Węgry nie odnoszą się wrogo do nowego tworu gospodarczego. Prasa węgierska pisze zupełnie otwarcie, że Węgry muszą celem uniknięcia izolacji gospodarczej albo przyłączyć się do tego nowego tworu albo szukać sojuszników innych. Ale z tonu prasy węgierskiej wynika, że odnosi się ona chętnie do umowy niemiecko-austriackiej choćby, by umożliwić powstanie obcegi naokoło Czechosłowacji.

Dlatego umowa gospodarcza wywołuje wielkie zaniepokojenie polityczne, bo każdy zdaje sobie sprawę, że obcegi gospodarcze, które tworzy imperjalizm gospodarczy Niemiec są równocześnie obcegami politycznymi.

Dr. F. ROTENSTREICH.

Paragraf 20. działa!

Łódź 30. 3. ZAT. W dniu dzisiejszym wyłożone zostały listy osób uprawnionych do głosowania w wyborach do gminy żydowskiej w Łodzi. Z list wyborców skreślone zostały nazwiska wszystkich radnych miejskich oraz członków dawnego zarządu i rady gminy ży-

wskiej w Łodzi, należących do ugrupowań socjalistycznych (Bund, Poale-Sjon). Skreślenie tych nazwisk umotywowane jest tem, że działacze ci przy różnych okazjach deklarowali się jako bezwyznaniowi.

18 maja sesja Rady Ligi Nar.

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Genewa 30. 3. (R) Generalny sekretariat Ligi Narodów ogłosił komunikat, w którym do nosi, że komitet studjów unji europejskiej rozpoczyna obrady w piątek, dnia 15. zaś 53. sesja Rady Ligi Narodów rozpocznie obrady w poniedziałek 18 maja.

Gdzie obradować będzie konferencja rozbrojeniowa?

Genewa 30. 3. PAT. Sekretarz generalny Li-

gi Narodów przesłał do członków Rady notę z załączeniem materiału, dotyczącego wniosków państw które wypowiedziały się co do wyboru miejsca gdzie ma obradować konferencja rozbrojeniowa. Proponowane są miasta: Genewa, Barcelona, Lozanna, Aix-les-Bains, Cannes i Biarritz.

Bezpośrednia komunikacja Gdynia-Antwerpja

Antwerpja 30. 3. PAT. Belgijska firma okrętowa Grisar et Marsily zwróciła się do polskiego konsulatu w Antwerpii z propozycją uruchomienia linii okrętowej na szlaku Gdynia—Antwerpja. Towarzystwo zaoferowało jeden okręt raz na miesiąc, któryby łączył oba porty.

—ośo—

Arcybiskup Lublany zwraca orderzy włoskie

Wiedeń 30. 3. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Białogrodu: Arcybiskup Lublany dr. Jeglic odesłał na ręce rządu włoskiego odznaczenie włoskie św. Maurycego i św. Łazarza, otrzymane swego czasu od króla włoskiego wraz z pismem odręcznym Mussoliniego. Jako powód tego kroku podał arcybiskup Jeglic fakt, że nie został przez włoskie władze graniczne wpuszczony na terytorjum włoskie.

Warszawa 30. 3. PAT. W dniu dzisiejszym szef francuskiej misji wojskowej, gen. Denain oraz szef francuskiej misji morskiej komandor Ceiler złożyli swe podpisy w księdze przyjęć w Belwederze.

TO I CWO

CHÓR Z 5.000, ORKIESTRA Z 600 OSÓB NA CZĘŚĆ ZMARŁEJ MELBY

W Adelaidzie, w Australji, odbył się ku cześć zmarłej niedawno znakomitej śpiewaczki australijskiej, Melby, koncert z udziałem chóru, złożonego z 5.000 osób i orkiestry, złożonej z 600 osób. Na koncercie tym obecnych był 80.000 publiczności.

—ośo—

ZA DUŻO TRANU NA ŚWIECIE

Wszystkie norweskie towarzystwa połowu wielorybów, zamierzają w sezonie 1931-32 unieruchomić całą swą flotę, a to wobec oświadczenia norweskiego konsernu zakupu tranu, że zapotrzebowanie swoje na rok bieżący pokryje konsern ze starych zapasów.

—ośo—

KUSQCIŃSKI I PETKIEWICZ startować będą na zawodach międzynarodowej elity lekkoatletycznej w imprezie klubu lekkoatletycznego. Będzie to jeden z największych tegorocznych mitingów w Europie z udziałem samych asów, wszystkich krajów i odbędzie się on na stadionie olimpijskim z 1920 r., rozporządzającym 40.000 miejsc.

POLSKA EKIPA HIPPICZNA weźmie mimo wielkie przeszkody i brak odpowiedniego materiału kofiskiego udział w wyścigach nicejskich i bronić będzie dwukrotnie zdobytego „Pucharu Narodów” w dniach od 18 do 28 kwietnia b. r. Największym konkurentem Polaków są Włosi, posiadający obecnie najlepszą klasę koni.

Curtius odpowie dziś Briandowi

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Wiedeń. 30. 3. (W) „Wiener Sonn- und Montagzeitung” ogłasza dziś telefoniczny wywiad swego naczelnego redaktora z niemieckim ministrem spraw zagranicznych, w którym dr. Curtius zapowiedział, iż we wtorek wygłosi przed Radą Rzeszy mowę jako oficjalną odpowiedź Niemiec na ostatnią mowę Brianda w senacie francuskim. Następnie Curtius oświadczył: „Nie mieliśmy najmniejszego zamiaru działać skrycie, lub wręcz tworzyć zarzewie. Z zamiarów naszych nie czyniliśmy żadnej tajemnicy i nie występowaliśmy jako burzyciele pokoju, lecz wprost przeciwnie, zamierzamy prowadzić politykę pacyfistyczną na drodze gospodarczej. Chodzi tu przecież o problem gospodarczy, a nie polityczny. O naruszeniu protokołów lub traktatów pokojowych nie może być mowy. Nie może też nas spotkać zarzut jakobyśmy nie mieli zamiaru współpracować nad utrwaleniem pokoju

lub wręcz szkodzić tej sprawie. Bardzo mi przykro, iż Briand wyraził się źeśmy z drogi pokojuwej zoczyli. Mam jednak nadzieję, iż wkrótce już okaże się, że w rzeczywistości nie jesteśmy burzycielami pokoju”.

Wiedeń 30. 3. PAT. „Der Morgen” dowiadyje się, że z powodu mowy Brianda, ogłoszonej w senacie, nastąpiła wczoraj telefoniczna wymiana zdań między Berlinem a Wiedniem. Dr. Schober zaproponował, by na wywody Brianda odpowiedział min. Curtius, ponieważ Briand skierował swe uwagi przede wszystkim pod adresem Niemiec.

Na dzisiejszym ogólnym przyjęciu dyplomatycznym, Schober przedstawił swoje stanowisko w kwestji unji celnej. „Der Morgen” dowiadyje się, że w myśl porozumienia obu rządów dr. Curtius nie zejdzie z zajmowanego do tychezas stanowiska.

Pięć interpelacji w Izbie gmin

Sprawa pójdzie do Trybunału w Hadze

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

London. 30. 3. (L) W Izbie gmin wniesiono dziś pięć interpelacji w sprawie austro-niemieckiego układu celnego. W odpowiedzi na nie Henderson m. in. oświadczył: „Istnieje zamiar, aby mimo sprzeciwu rządu Rzeszy wezwać generalny sekretariat Ligi Narodów do postawienia kwestji austro-węgierskiej na porządek dzienny najbliższej sesji Rady Ligi. Prowadzona będzie dyskusja, czy planowany układ nie sprzeciwia się innym układom, a przede wszystkim protokołowi genewskiemu z 1922 r. Być może, że Rada Ligi zwróci się w tej sprawie do Międzynarodowego Trybunału w Hadze”.

Trzeźwa ocena „Daily Herald”

London. 30. 3. (L) Dzienniki w dalszym ciągu zajmują się kwestją austro-niemieckiej unji celnej. Nawiązując do sobotniej mowy Brianda w senacie, organ partji rządowej, „Daily Herald” pisze: Kwestja austro-niemiecka wymaga jasnego stanowiska. Obowiązkiem polityki angielskiej jest zbadać rzetelnie projekt austro-niemieckiej unji celnej. Gdyby się okazało, że jest on ze stanowiska prawnego w porządku, wówczas odnośnie do Anglii kwestję należałoby uważać za zakończoną. Gdyby Austria i Niemcy miały prawo zawarcia układu Anglja nie mogłaby stawić przeszkód w jego realizacji. Nie może wchodzić w rachubę współpraca z Francją lub innymi państwami, gdyby które z nich usiłowało innemu narzucić swoją wolę. Anglja musi dbać o przestrzeganie prawa publicznego w Europie i o autorytet Ligi Narodów, i w żaden sposób nie może przystąpić do takiej grupy państw, która by innej grupie państw chciała narzucić swoją wolę”.

„Times” przeciwko polityce „faktów dokonanych”

London. 30. 3. (L) Nawiązując do mowy Brianda, pisze „Times” w dzisiejszym artykule wstępnym, że wobec powagi obecnej sytuacji politycznej należałoby od Niemiec i Austrii żądać, aby zgodziły się na zbadanie sprawy ze stanowiska prawnego, czy projektowana unja celna nie koliduje z innymi układami a specjalnie z protokołem genewskim z 1922 r. „Ostatnia debata senatu francuskiego—

pisze dziennik — dowodzi, jak poważnie zagrożony jest duch współpracy europejskiej. Układ austro-niemiecki, a specjalnie sposób pełny tajemniczości i podejścia, w jaki prowadzone były rokowania między Wiedniem a Berlinem osłabił stanowisko Brianda i jego polityce pacyfistycznej zadał poważny cios. Przez to odżyła znowu dawna nieufność do polityki niemieckiej i metod niemieckich, co niewątpliwie pogorszy widoki na rozbrojenie, jakie po zawarciu francusko-włoskiego układu morskiego wydawały się być bardzo pomyślne. Henderson wskazywał na zgubny wpływ, jaki krok austro-niemiecki wywrze na sytuację europejską a specjalnie w kwestji rozbrojenia. Opór przeciw przyjęciu propozycji Hendersona wywołał wrażenie o tyle nieprzyjemniejsze, że sprawa otaczana była tajemnicą. Stawianie świata wobec faktów dokonanych było metodą przedwojenną, którą się obecnie nikt nie posługuje. Najważniejszą obecnie rzeczą jest stwierdzić, czy projektowany układ zgodny jest z istniejącymi układami i traktatami, ponieważ, jak to słusznie Briand powiedział—nie pozostanie nic z bezpieczeństwa ani niczego innego, jeżeli nie będzie można liczyć na spełnianie zaciągniętych zobowiązań”.

Zaniepokojenie angielskich sfer gospodarczych

London. 30. 3. (L) Związek przemysłowców brytyjskich zwrócił się do ministra handlu i ministra spraw zagranicznych z memorandumem, w którym wyraża obawy, że austro-niemiecka unja celna wpłynie ujemnie na wywóz towarów brytyjskich do Austrii i Niemiec. Związek oczekuje zatem, że rząd angielski podejmie potrzebne kroki, aby nie dopuścić do zawarcia podobnego układu.

—o—

Briand nie pojedzie do Tunisu

Paryż 30. 3. PAT. „Petit Parisien” podaje, iż ze względu na sytuację zewnętrzną w związku z rokowaniami austriacko-niemieckimi w sprawie unji celnej Briand nie będzie towarzyszył prezydentowi republiki Doumergue w jego kwietniowej podróży do Tunisu.

Bl. p.

Dr. med. OLGA HAIMOWNA

zmarła po dłuższych cierpieniach w Warszawie d. 29. bm.

Pogrzeb odbędzie się dziś we wtorek, d. 31 bm. o godz. 2 popołudniu z domu przedpogrzebowego w Warszawie, wprost na miejsce wiecznego spoczynku

Rodzina

Przerwa w pracach rzeczoznawców rozbrojeniowych

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

London. 30. 3. (L) Prace rzeczoznawców angielskich, francuskich i włoskich nad ostatecznym zredagowaniem układu morskiego zostały chwilowo przerwane. Delegaci włoscy wyjechali do Rzymu celem porozumienia się z rządem. „Daily Telegraph” donosi, że prace rzeczoznawców podjęte zostaną dopiero po świętach.

Raut dla korpusu dyplomatycznego w Moskwie

Moskwa. 30. 3. PAT. W sobotę, w pałacu reprezentacyjnym ludowego komisariatu spraw zagranicznych odbył się raut, w którym wzięli udział wyżsi urzędnicy Narkomindielu na czele z komisarzem ludowym Litwinowem oraz korpus dyplomatyczny i przedstawiciele prasy zagranicznej.

Silne trzesienie ziemi w Indiach holenderskich

Sidney 30. 3. PAT. Obserwatorium w Riverview zarejestrowało w dniu 28 bm. wstrząsy wstrząsy ziemi najsilniejsze z tych, które od dwu miesięcy notowano. Według obliczeń, ognisko wstrząsu znajduje się o 2.400 mil na północny wschód w okolicy morza Banda (holenderskie Indie wschodnie). Donoszą poza tym z Port-Darwin, że wstrząsy ziemi zostały tam odczute w tym samym czasie.

Pożar w paryskiej centrali telefonów

Paryż 30. 3. PAT. Wczoraj nad ranem wybuchł gwałtowny pożar w centrali telefonicznej, obsługującej arystokratyczną dzielnicę Pół Elizejskich. Po 4-ch godzinach udało się strażakom ogień ugasić. Centrala telefoniczna uciepiała bardzo poważnie. Większość obsługiwanych przez nią abonentów, bo blisko 18 tys. zostało pozbawione telefonu.

Fabryka makaronu spłonęła

Zurych 30. 3. PAT. W Richterswil w kantonie zurychskim spłonęła z niewiadomych przyczyn wielka fabryka makaronów. Szkody wynoszą 800 franków kwajcarskich.

Kłeska wyborcza Herriota

Ljon 30. 3. PAT. Wczoraj odbyły się tu wybory delegatów do głosowania na kandydatów do Senatu. Wybory te, jak wiadomo, we Francji są dwustopniowe. Liczba stronnictwa radykalno-socjalnego, do którego należy m. in. miasta deputowany Herriot została pobita przeszła w głosowaniu cała lista stronnictwa

socjalistycznego. Wobec tego Herriot podał się do dymisji wraz z całym zarządzeniem miejskim. Jest to jeden z epizodów w toczącej się od dłuższego czasu w Ljonie walce między radykałami a socjalistami, którzy dążą do zawładnięcia całkowicie zarządzeniem miasta i wyparcia zeń radykałów.

Karol Goepfert

Najlepszy filcowy kapelusz

Nie wyrzucajcie sobie sami krzywdy!

Zamiast płacić pieniądze za falsyfikaty wina „KARMEL“

możecie sprawić sobie największą

przyjemność, pijąc PRAWDZIWE WINO

„KARMEL”

Przy zakupach zwracajcie uwagę na nasze marki ochronne i na napis:

KARMEL z winnic Barona Rotszylda

Weizmann o rokowaniach arabsko-żydowskich

W uzupełnieniu wiadomości ogłoszonej we wczorajszym numerze, podajemy jeszcze następujące szczegóły wywiadu dziennikarskiego udzielonego przez prof. Weizmanna ŻAT-owi.

Nie ulega wątpliwości, wywodził prez. Weizmann, że wielu Arabów pragnie współpracy z Żydami, ale z powodu teroru politycznego pewnych przywódców arabskich obawiają się ci Arabowie, że zostaną okrzykami zdradcy. I część Żydów przyczyniła się do obaw tych Arabów. Musimy obecnie przygotować Arabów do przyjęcia podstawy dla współpracy, a to oznacza koncesje z naszej strony. Wielu Arabów przypuszcza, że polityka Wielkiej Brytanji jest antysjonistyczna i, że Anglicy nie będą popierali Arabów dążących do pokoju. Dr. Weizmann potwierdził wiadomość iż rząd londyński polecił Wysokiemu Komisarzowi Palestyny spowodować żydowsko-arabską konferencję. Prez. Weizmann dodaje atoli: Administracja palestyńska działała naiwnie i poprostu zawiadomiła grupy arabskie o tem życzeniu.

Nie bacząc na list MacDonalda, który faktycznie przywrócił tylko status quo a jednak stanowił niespodziankę dla wielu Arabów, przypuszcza prez. Weizmann, iż duża część arabskiej opinii publicznej skłonna jest wkroczyć w okres współpracy ze Żydami. Stan obecny jest rezultatem zygzakowanej polityki brytyjskiej. Egzekutywa arabska reprezentuje elementy krzykliwe, może dlatego, że reprezentuje interesy sfer bogatych, może też z powodu brytyjskiego poparcia, z którego korzysta. Atoli stanowisko „non possumus”, za którym ukrywa się egzekutywa arabska, zdradza niepewność jej przywódców. Należy zdać sobie sprawę, oświadczył prof. Weizmann, że bez zgody wszystkich trzech stron projekt dwu- i półmilionowej pożyczki dla Palestyny nie uzyska większości w parlamencie, z drugiej strony trudno będzie o zwrot do-

tychczasowej pożyczki, o ile nie przywróci się zaufania Żydów i nie rozpoczną się nowe prace inwestycyjne. Niemożliwe są żadne zmiany form konstytucyjnych w Palestynie, bez zgody Żydów, chociażby z tej prostej przyczyny, że Żydzi nie mają zaufania do brytyjskich członków ewentualnej rady ustawodawczej, iż ci nie połączą się z Arabami przeciw Żydom.

Mówiąc o swej podróży do Ameryki, oświadczył prof. Weizmann: Jednym z moich zadań jest przywrócenie zaufania i usunięcia rozgoryczenia nagromadzonego tam od czasów Białej Księgi lorda Passfielda. Nie ulega wątpliwości, że Biała Księga byłaby o wiele szkodliwsza, gdyby była bardziej zgrabnie zredagowana. Ale właśnie na tem polega niezgrabność tego dokumentu, że dominuje w nim złośliwa tendencja przeprowadzenia tezy, że co dobre jest dla Żydów, musi być szkodliwe dla Arabów i naodwrot... Co się tyczy sprawozdania Simpsona, to stworzył on fałszywy obraz co do faktycznego stanu rzeczy z powodu nieuzasadnionego wniosku, że do kategorii „bezrolnych Arabów” należy także zaliczyć arabskich dzierżawców gruntowych.

—ośo—

Po zawarciu układu między Mezzą a wsią arabską

Jerozolima (ŻAT.) Organ rewizjonistów „Haam” ogłasza tekst układu, zawartego między osiedlem żydowskim Mezza a wsią arabską Kolonja. „Fakt ten jest niesłychany, pisze „Haam”, nawet asymilatorzy nigdy nie zawierali pokoju z pogromczykami. W Palestynie zaś dzieje się to pod auspicjami Agencji Żydowskiej”.

Jak donoszą, prokurator zanuluje proces 14 Arabów ze wsi Kolonja w związku z rozruchami sierpniowymi w 1929 r. Fakt ten jest właśnie wynikiem zawartego układu.

Walka przeciw par. 218

Pani doktor Kienle głodówką wymusiła swe uwolnienie

Donieśliśmy swego czasu o aresztowaniu w Sztutgarcie dra Fryderyka Wolfa, znanego autora dramaty „Lekarz pod zarzutem dokonania niedozwolonych operacji na kobietach (paragraf 218 kodeksu niemieckiego). Razem z drem Wolfem aresztowana została pani dr. Kienle, która dokonywała całego szeregu tych operacji na podstawie orzeczeń lekarskich dra Wolfa i innych lekarzy. W myśl niemieckiego ustawo-
dziejstwa przerwa w ciąży może nastąpić na wypadek świadectwa lekarskiego, które zaleca tę operację tylko ze względów lekarskich. Dr Wolf kierował się wprawdzie względami czysto lekarskimi, ale w swych świadectwach powoływał się też na położenie społeczne swych pacjentek, dla których poród może stać się prawdziwą katastrofą życiową. Dra Wolfa wypuszczono po kilku dniach na wolność za złożeniem kaucji w kwocie 10.000 marek, natomiast zatrzymano we więzieniu paną dr. Kienle, chociaż maż jej, bogaty bankier, ofiarował również kaucję. Dra Wolfa wypuszczono na wolność ponieważ jest sławnym pisarzem, w stosunku natomiast do lekarzki dr. Kienle kierowano się tylko względami czysto osobistymi, względnie osobistymi antypatjami. Pani dr. Kienle protestowała przeciwko temu nierównomiernemu tra-

ktowaniu, przystępując do głodówki. Wszelkie próby przymusowego odżywiania jej spełzły na niczym, a przez kilkanaście dni pani Kienle nie przyjmowała pożywienia. Stan jej zdrowia uległ pogorszeniu, a życiu zagrażało niebezpieczeństwo. Sprawa oparła się też o parlament niemiecki, w którym frakcja komunistyczna wniosła wniosek nagły, by parlament uchwalił wypuszczenie na wolność pani dr. Kienle. Wniosek ten wprawdzie został odrzucony, a za odrzuceniem głosowali też i socjaliści, wychodząc z założenia, że tego rodzaju uchwała jest nieprawna, albowiem w toku postępowania sądowego nie można na to postępowanie wpływać z zewnątrz, przyjęto natomiast wniosek socjalistyczny, wyrażający życzenie wypuszczenia pani dr. Kienle na wolność. Władze sądowe w Sztutgarcie z tego „życzenia” parlamentu niewiele sobie jednak robiły a pani Kienle kontynuowała głodówkę. Gdy stan jej zdrowia stał się groźny, a lekarze orzekli, iż nie można jej już nawet przenieść do szpitala więziennego, — postanowiono ją wreszcie wypuścić na wolność.

— WALNE ZGROMADZENIE STOWARZYSZENIA KU WSPARCIU UCZNIÓW SZKÓŁ LUDOWYCH WYZN. MOJŻ. w Krakowie, odbędzie się w poniedziałek, 6 kwietnia br., w szkole barakowej przy ulicy Dietla o godz. 11-tej minut 30, a w razie braku kompletu, o godzinie 12.

KNADESHANE

ADWOKAT

Dr. JULIUSZ GLASNER
OTWORZYŁ KANCELARJĘ
w BIELSKU, ul. 3 Maja 9

GIMNAZJUM I OEDUKACYJNE HUMANISTYCZNE

z prawami, na prowincji, z powodu choroby właściciela — do odstąpienia lub wydzierżawienia. Oferty sub „Kongresówka” do Tow. Reklamy Międzynar. i. r. Rudolf Mosse, Warszawa, Marszałkowska 124. 731m

KOMUNALNA

KASA OSZCZĘDNOŚCI MIASTA KRAKOWA

obniża począwszy od dnia 1 kwietnia 1931 r. odsetki pobierane od wszystkich kredytów z 10,5 proc. na 10 proc. od pożyczek długoterminowych z 8,5 proc. na 8 proc.

Równocześnie

z dniem 1 kwietnia 1931 r. ustanawia od nowych wkładów dolarowych następujące stopy procentowe:

- 3 proc. od wkładek płatnych a vista po 100 dol. dziennie, względnie za wypowiedzeniem po 1.500 dol. co dni 14, (w miejsce stopy 4 proc. od wkładek pl. a vista do 100 dol. względnie ponad 100 dol. za wypowiedz. 3—14 dn.);
- 4 proc. od wkładek płatnych za 1-mies. wypowiedzeniem, (w miejsce dotychczasowej stopy 5 proc.);
- 5 proc. od wkładek płatnych za 3-mies. wypowiedzeniem, (w miejsce dotychczasowej stopy 6 proc.)

Powyższa obniżka stopy procentowej obejmuje również i wkładki dolarowe, złożone przed dniem 1 kwietnia 1931, ale dopiero 1 lipca 1931 r.

Natomiast

od wkładek złotych

płacić będzie Kasa Oszczędności miasta Krakowa w dalszym ciągu:

- 6 proc. od wkładek płatnych a vista po 1.000 zł. dziennie, względnie za wypowiedzeniem po 15.000 zł. co 14 dni, (zamiast jak dotąd 6 proc. od wkładek płatnych a vista do 1.000 zł. względnie ponad 1.000 zł. za wypowiedzeniem 3—4 dn.);
- 7 proc. od wkładek płatnych za 1-mies. wypowiedzeniem (jak dotąd);
- 8 proc. od wkładek płatnych za 3. mies. wypowiedzeniem 3 — 14 dn.);

Dyrekcja

Kom. Kasy Oszczędności m. Krakowa

Naszemu kochanemu Józkowi Zielinkowskiemu z powodu śmierci blp. Jego Matki wyrazy głębokiego współczucia składa

Org. Hanoar Hajwri
w Rzeszowie.

760x

RAGLANY, ZARZUTKI, UBRANIA

gotowe i na miarę znanej marki

„EMJORS”

po cenach fabrycznych

POWSZECHNE TOW. KONFEKCYJNE
KRAKÓW, UL. ŚW. MARKA 35

Raglany gabardynowe od Zł. 90.
Trenchcoaty płócienne od Zł. 60.

POSZUKUJEMY ZASTĘPCY

za stałą pensją i prowizją na Małopolskę — dobrze wprowadzonego w branżę cukierniczej. — Reflektujemy tylko na poważną siłę, z dobrymi referencjami. Zgłoszenia: Kraków, Skrytka poczt. 181. 761x

Z okazji zaręczyn p. Salomona Verstandiga z p. Idą Forster serdecznie gratuluje
758x Moniek Fried — Chorzelów.

DZIAŁ GOSPODARCZY

Sytuacja na rynku akcji i walut

Warszawa, 30 marca.

Obroty na rynku akcyjnym

były w tygodniu ubiegłym małe, co tłumaczy się głównie słabą popytą. Popyt na niektóre papiery znacznie się zwiększył, jednak brak materiału uniemożliwił zawieranie poważniejszych transakcyj. W dziale akcji bankowych cieszyły się większym zainteresowaniem Bank Polski, Handlowy i Dyskontowy Warszawski. W dniu 31 bm. odbędzie się walne zgromadzenie akcjonariuszów Banku Dyskontowego, na którym rada Banku wystąpi z wnioskiem o wydzielenie za rok operacyjny 1930 dywidendy w wysokości 10 proc. Walne zebranie akcjonariuszów Banku Towarzystw Spółdzielczych, które odbyło się 21 bm., uchwaliło m. in. wypłacić z czystego zysku za rok 1930 w kwocie 380 tys. zł. — 8 proc. dywidendy, czyli 40 zł. od akcji wart. nom. 500zł. Czysty zysk Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie za r. ub. wynosi zł. 492,816, a wraz z pozostałością z roku 1929 — zł. 1,218,162; postanowiono m. in. wypłacić 10 proc. dywidendy, czyli zł. 10 od akcji wart. nom. zł. 100. Z czystego zysku Polskiego Akcyjnego Banku Komercyjnego za r. ub., wynoszącego 230 tys. zł., wydzielono 5 proc. dywidendy. Polski Bank Komunalny wypłaci za rok 1930 przypuszczalnie 6 proc., a Bank Angielsko-Polski 8 proc. dywidendy.

W grupie

papierów przemysłowych

poszukiwane były przede wszystkim Lilpopy, a następnie Ostrowieckie i Starachowice. Wskutek wzmożonego popytu podniosły się Lilpopy przejściowo o blisko 9 proc. Przyczyną dużego zainteresowania dla tych akcji była wiadomość o dalszych większych zamówieniach na wagony kolejowe i tramwaje w firmie Lilpop, Rau i Loewenstein. Fabryki tego towarzystwa, które na podstawie układu z towarzystwem amerykańskim Standard Steel Car Finance Corporation, zawarło, jak wiadomo, w swoim czasie umowę z Ministerstwem Komunikacji na dostawę wagonów kolejowych na warunkach kredytowych, pracują obecnie intensywnie nad budową tych wagonów. Od czasu zawarcia umowy otrzymały wspomniane zakłady od koncernu amerykańskiego na cele fabrykacji już ca 5 milj. dolarów.

Listy zastawne i pożyczki państwowe

w okresie sprawozdawczym naogół większym wahaniami nie ulegały. Notowano (pierwsza cyfra z 21-go, druga z 28-go marca br.): Akcje: Bank Polski 133,50 — 133,50, Bank Handlowy 108,00. Cukier 28,50 — 28,50. Lilpopy 20,50 — 21,50. Modrzejów 7,08. Starachowice 11,07 — 11,87, Ostrowieckie 44,00. papiery procentowe: 4 i pół L. Z. Ziemskie 52,25 — 53,00, 8 proc. T. K. m. Warszawy 72,40 — 72,80, 5 proc. T. K. m. Warszawy 57,25 — 57,70, 3 proc.

Groźna sytuacja w kopalnictwie kruszcwowym

„Gaz Handl.” donosi z Katowic: „Polożenie w kopalnictwie kruszcwowym w Polsce zaczyna być groźne. Dowodzi tego zamykanie kopalni jednej po drugiej. Obecnie nieczynne są następujące kopalnie cynku względnie ołowiu: Olga, Karmierglück, Paulina, Brzozowice, Matylda, Jaworzno, Bolesław i Ulisses. Krążą pogłoski o zamierzeniu unieruchomieniu kopalni: Cecylja, Nowa Helena. O ileby i te dwie kopalnie miały być zamknięte, pozostałaby w Polsce czynna tylko jedna kopalnia kruszcwu Białej Szarłej f-y Giesche S. A. Tłumaczy się to nader wysokimi kosztami wytwórczości oraz niebywałym spadkiem cen metali na rynku światowym. Gdy na giełdzie londyńskiej notowano tony cynku w 1929 r. 28 funtów, w roku ub. o tym czasie spadł cynk do 18 L., dziś zaś wynosi zaledwie 11 L. W tych warunkach kopalnie muszą być oczywiście deficytowe, ponieważ zaś niema widoku na bliską poprawę, są zamykane dla uniknięcia dalszych niemożliwych do pokrycia niedoborów.”

Rząd nie zgadza się na zniesienie przepisów demobilizacyjnych na G. Śląsku

Podsekretarz stanu w ministerstwie pracy i opieki społecznej p. Tadeusz Szubartowicz, przyjął w dniu 27 bm. delegację przemysłowców górnośląskich.

Delegacja zwróciła się prośbą o skasowanie obowiązujących na Górnym Śląsku przepisów demobilizacyjnych, które przemysłowcy uważają za

Poż. Budowlana 45,25, 4 proc. Poż. Inwestycyjna 94,50 — 93,50, serje tej pożyczki 100,00 — 98,50, 5 proc. Poż. Konwersyjna 49,25 — 49,00, 6 proc. Poż. Dolarowa 75,50 — 74,00, 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 84,00 — 83,25, 10 proc. Poż. Kolejowa 104,00.

Kursy pożyczek polskich

na giełdzie nowojorskiej z wyjątkiem Pożyczki Stabilizacyjnej uległy dość znacznemu osłabieniu. W dniu 26 bm notowano (w nawiasie kursy z 20 bm.): 6 proc. Poż. Dolarowa 71 (71 i pół), 7 proc. Poż. Stab. 82 (82), 8 proc. Poż. (dillonowska) 88 (89 3/8), 7 proc. Poż. m. Warszawy 67 (68), 7 proc. Poż. Śląska 67 3/8 (68).

Zapotrzebowanie na

dewizy na giełdzie warszawskiej,

wskutek licznych płatności zagranicznych, banków prywatnych i przemieszania za sprowadzone przed sezonem surowce, chemikalia etc., dość znacznie się zwiększyło. Całe zapotrzebowanie pokrywał prawie wyłącznie Bank Polski, który już w drugiej dekadzie marca zanotował zmniejszenie się zapasu walut i dewiz o 10,4 milj. do 231,2 milj. zł. Natomiast zapas kruszcwu w wspomnianym okresie wzrósł o 65 tys. do 562,8 milj. zł. Obie te pozycje, stanowiące pokrycie obiegu biletów bankowych i natychmiast płatnych zobowiązań, wynosiły na dzień 20 III br. łącznie 797 milj. zł. Pozycja pieniędzy i należności zagranicznych, niezależnych do pokrycia, wzrosła o 720 tys. do 115,4 milj. Portfel wksłowy wykazał dalszy spadek o 1,6 milj. do 597,4 milj., zmniejszyły się również pożyczki zastawowe o 3,3 milj. do 78,7 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania wzrosły o 116 milj. do 229,7 milj., natomiast obieg biletów bankowych zmniejszył się o 50 miljon. do kwoty 1.117.070.630 zł i wynosił łącznie z pozycją natychmiast płatnych zobowiązań na 20 III. 1.376.846.684 zł. Dzięki zmniejszeniu się obiegu biletów pokrycie kruszcwo-walutowe obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań wzrosło z 57,17 proc. z 10 III na 57,87 proc. (20 III), pokrycie wyłącznie złotem z 39,85 proc. na 40,88 proc., a pokrycie złotem samego tylko obiegu biletów z 47,01 na 49,07 proc.

Kursy dewiz amerykańskich i dolara

w okresie sprawozdawczym obniżyły się. Czeki New York spadły z 8,917 na 8,911, kabel z 8,926 na 8,910, dolary oficjalnie i prywatnie z 8,92 1/4 na 8,91 3/4. Za ruble złote płacono 4,72 — 4,70, za czerwonce sowieckie 0,57 dol. Dewizy europejskie notowano w dniu 28 marca br. następująco: Londyn za 1 L. 13,32 3/4. Paryż 34,88 i pół. Praga 26,42 i pół. Zurych 171,60. Wiedeń 125,35, Mediolan 46,72 i pół. Berlin 212,59.

zbyt dla nich krepujące. Przepisy te pochodzą z okresu 1918 r. i powołują do życia specjalny urząd komisarza demobilizacyjnego, posiadającego uprawnienia do decydowania w sprawach redukcji robotniczych, zamykania zakładów pracy, oraz ogólne uprawnienia, związane ze stanem zatrudnienia.

P. wiceminister Szubartowicz zaznaczył, iż w okresie obecnego ciężkiego kryzysu gospodarczego i masowych redukcji robotników o zniesieniu przepisów demobilizacyjnych nie może być mowy.

Przemysłowcy górnośląscy uskarżali się ponadto na system postępowania przy uzgadnianiu wniosków, zgłoszonych do komisarza demobilizacyjnego w sprawie redukcji robotników. P. wiceminister przyrzekł, iż w tej sprawie postulaty przemysłowców będą rozważane.

Obniżka cen cementu

Ministerstwo przemysłu i handlu komunikuje, że wskutek pertraktacji p. ministra przemysłu i handlu z przedstawicielami przemysłu cementowego, przemysł ten przeprowadził od dnia 9 marca br. obniżkę cen cementu łącznie z magazynami. Warszawa, jak następuje: za beczkę 250 kg. z 25,50 do 26,— złotych na 24,30 zł. (9 proc.), za beczkę 180 kg. z 24 do 24,50 zł. na 22,25 zł. (9 proc.), za worek 50 kg. z 6 do 6,50 zł. na 5,70 zł. (12 proc.). Ceny cementu będą w całej Polsce obniżone i obniżone zależnie od rodzaju i rodzaju. Niezależnie od powyższych obniżek przemysł cementowy podjął skonto kasowe 3 proc. oraz wyznaczył w stosunku do odbiorców warunki specjalne, nowe dla odbiorców w kwocie 1 zł. z od każdej tony cementu odbieranej ponad cenę u-

6ŁOS

WIELKIEGO
MIASTAw kraju i zagranicą,
niezwykłe czyste,
silny i wyraźny,oddaje
popularny

3-lampowy odbiornik MARCONI 3 LE/3

wykonany z najlepszych
materiałów. Prosty i niezawodny w konstrukcji.
Estetyczny wygląd
Łatwość strojenia.Cena
wraz z lampami zł. 310.—Dyrekcja i Fabryka:
Warszawa, ul. Narbutta 29Oddziały: Warszawa, Marszałkowska 142,
Łódź, Piotrkowska 84, Lwów, Akademicka 14Do nabycia we wszystkich firmach
radiotechnicznych.

ZADAJCIE BEZPŁATNYCH OFERT.

stałony odsetek od obrotów r. ubiegłego.

W związku z powyższem, rząd uważa swoją akcję w dziedzinie obniżenia cen cementu za ukończoną.

Kapitał francuski coraz bardziej interesuje się Gdynią

W najbliższym czasie ma przybyć do Gdyni francuska misja gospodarcza, złożona z wybitnych przemysłowców, która chce zbadać możliwości Gdyni, jako portu bazy importowej dla wytworów przemysłu francuskiego i to nie tylko dla Polski, ale i dla innych państw nadbałtyckich. Wiąże się to z ewentualnem uruchomieniem jeszcze kilku bezpośrednich linii okrętowych między Gdynią a portami francuskimi, co zmniejszyłoby pośrednictwo innych państw. Poza tem jeszcze w br. powstać ma na terenie Gdyni kilka filii najpoważniejszych francuskich przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych i to zarówno importowych, jak i eksportowych.

1 decymetr — zamiast 8 różnych stóp

Nowa jednostka miernicza w handlu skórą

Mimo powszechnie używanych u nas miar metrycznych, w jednym tylko garbarstwie zachował się tradycyjny zwyczaj stosowania jako miary stopy.

Stopa jest to pojęcie bardzo niejednostajne, gdyż stosuje się u nas stopy: angielską, paryską, wiedeńską, saską, pruską, bawarską, polską i nowopolską, przyczem wszystkie te jednostki miernicze różnią się między sobą.

Właśnie ta różnica miar stwarzała pole do nadużyć i nieuczciwej konkurencji. Nawet rząd nie mógł ingerować, jeżeli skóra nie odpowiadała podanym wymiarom. Wówczas producent mógł zawsze powiedzieć, że stopa była np. paryska, zamiast angielskiej.

Celem unormowania tych spraw w branży garbarskiej zostały wprowadzone decymetry kwadratowe Metr, a więc tem razem 1 decymetr jest jednostką stałą i nie następuje żadnych wątpliwości, tak jak stopa. Główny urząd miar wydał odpowiednie tablice zamiany dawnych stóp na decymetry.

Po wprowadzeniu nowych miar na rynku skór:

Można się zauważyć pewne zamieszanie. Przyczyną jest przede wszystkim zakorzeniona tradycja używania miary stopowej. Jeżeli jednak prędko i bez bólu społeczeństwo przyzwyczaiło się do używania metra zamiast łokcia, kilograma zamiast funta i litra zamiast kwarty — to również szybko kupcy skórzani przyzwyczajają się do używania decymetra zamiast stopy.

Odroczenie wypłat Polskiemu Bankowi Przemysłowemu do 27 czerwca br.

Dnia 27 bm. wydział handlowy Sądu Okręgowego w Warszawie rozpatrywał podanie Polskiego Banku Przemysłowego S. A. o odroczenie wypłat. Podanie to załatwiono przychylnie, a zatem Polski Bank Przemysłowy otrzyma odroczenie wypłat do 27 czerwca br. Komisarzem Banku mianowany jest sędzia Maksymilian Wisel, kuratorem p. Karol Rybiński b. dyr. Banku Polskiego

Jak zdobyć klienta?

Walka z kryzysem gospodarczym, podjęta przez samego przemysłowca lub kupca, staje się dziś, bardziej niż kiedykolwiek, walką o zdobycie tej twierdzy, którą jest — klient.

To też umiejętne i nowoczesne stosowanie wypróbowanych środków sprzedaży winno być punktem wyjścia dla każdej zdrowej placówki gospodarczej.

Z powyższych przyczyn spotka się niezawodnie z ogólnym zaniepokojeniem inicjatywa Stowarzyszeń Kupców, urzędzenia na tegorocznych jubileuszowych Targach Poznańskich pawilonu poświęconego zagadnieniu, jak zdobyć klienta według nowoczesnych zasad psychotechniki reklamowej, zastosowanych do potrzeb i możliwości, które daje towar polski i psychologja polskiego klienta.

Owaj pokaz nowoczesnych zasad propagandy i reklamy będzie oparty na czterech filarach współczesnej reklamy, mianowicie na zasadach racjonalizacji obsługi klienta, ze specjalnem uwzględnieniem psychiki sprzedawcy, racjonalizacji okna wystawowego, z uwzględnieniem oświetlenia, dalej, racjonalizacji ogłoszenia oraz plakatu i wreszcie racjonalizacji korespondencji kupieckiej.

Wykonanie całego pokazu spoczywa w rękach Poznańskiej Szkoły Zdobniczej.

—ośo—

Jak wydatkują Kasy Chorych każde 100 zł.

Jak wynika z opracowanej ostatnio statystyki, Kasy Chorych w Polsce wydatkują przeciętnie każde 100 złotych w następujący sposób:

Największą pozycję, mianowicie 29 zł. 59 gr. stanowią wydatki na zasiłki pieniężne dla ubezpieczonych; następnie 18,91 zł. wydatkuje się na pobory lekarzy. Dentysty Kas Chorych otrzymują przeciętnie z każdego 100 złotych ogólnych wydatków 2,81 zł., akuszerki 1,63 zł. Na środki lecznicze wydaje się 17,21 zł., na pomocniczy personel 0,64 zł., na przewozy chorych i środków lekarskich 3,17 zł., na wydatki administracyjne 8,79 zł.

Pozatem z każdego 100 zł. Kasy Chorych wydają przeciętnie 17,25 zł. na koszty utrzymania zakładów leczniczych dla ubezpieczonych i na opłaty w szpitalach.

JÓZEF ROTH

36

HIOB

Powieść o człowieku prostym
Z upoważnienia autora przełożył Józef Wittlin

IX.

Czternastego wieczoru podróży morskiej zajął się wielkie, ogniste kule, wystrzelone ze statków sygnalizacyjnych.

— Teraz zjawia się posąg Wolności, — odezwał się do Mendla jakiś Żyd, który już dwa razy odbywał tę podróż. — Jest on na sto pięćdziesiąt stóp wysoki, wewnątrz wydrążony i można się na nią wdrapać. Dokoła głowy ma koronę z promieni. W prawej ręce trzyma pochodnię, a najładniejsze jest to, że ta pochodnia nigdy się całkowicie nie spala. Jest to bowiem tylko elektryczne oświetlenie. Takie sztuki robi się w Ameryce.

Piętnastego dnia przed południem wyładowano ich Debora, Mirjam i Mendel stali tuż koło siebie z obawy, że się zgubią.

Przyszli ludzie w mundurach. Mendlowi wydali się cokolwiek niebezpieczni, mimo iż nie mieli szabli. Niektórzy z nich nosili śnieżnobiałe ubrania i wyglądali napoleo jak żandarmi, a napoleo jak aniołowie. To są kozacy Ameryki, pomyślał Mendel Singer i spojrzał na swoją córkę, Mirjam.

Wywołano ich podług alfabetu, każdy szedł do swoich bagaży, których nikt nie przebiegał ostremi

Polityka Niemiec grozi znowu przykreml niespodziankami

Unia celna i Anschluss — Wielka mowa Brianda

(K) Oddawna zarzucano polityce zagranicznej Niemiec, że jest niedźwiedzio niezgrabna, wybiera dla swych pociągnięć zawsze nieodpowiednią chwilę i że zaskakuje najlepszych swych nawet przyjaciół wielce niemilemi niespodziankami, które mają fatalne wprost następstwa dla nich samych. Jak długo Stresemann był ministrem spraw zagranicznych Rzeszy niemieckiej, zdawało się, że linja zasadnicza polityki niemieckiej uwolniona się od tych nagłych przeskoków i zaczęła się bardziej liczyć z psychiką reszty świata. Okazało się jednak, że po śmierci Stresemanna polityka zagraniczna Niemiec wróciła do dawnej metody niespodziewanych skoków i grozi obecnie pokojowi świata zawikłaniami bardzo niebezpiecznymi.

Najlepszą ilustracją powyższej tezy jest tak głośno obecnie przez całą prasę europejską omawiany projekt unii celnej między Austrią a Niemcami, którym Niemcy zaskoczyły opinię świata, a przede wszystkim Francję. Niemcy wybrały dla swojej niespodzianki najbardziej niedogodny i nieodpowiedni moment. Wkrótce mają się bowiem odbyć wybory na prezydenta republiki francuskiej, a kandydatem lewicy we Francji na to stanowisko jest Briand. Przeciwnicy Brianda wyzyskują fakt tego zamaskowanego Anschlusu Austrii do Niemiec jako odskocznice do gwałtownych ataków i usiłują zupełnie podkopać stanowisko Brianda. Zarzuca się m. in. Briandowi że jeszcze przed kilku tygodniami oświadczył w parlamencie francuskim, że idea Anschlusu jest obecnie nierealna, z czego ma jasno wynikać, że polityka Brianda jest nieprzewidywająca i dla interesów Francji będzie bardzo zgubna.

W związku z temi atakami na Brianda pozostaje interesująca dyskusja na posiedzeniu komisji dla spraw zagranicznych senatu francuskiego, na którym to posiedzeniu Briand przeszedł do defenzywy przed swymi wrogami i w słowach raczej rzetelnych niż sta nowczych bronił swej polityki zagranicznej. Politykę tę atakował przewodniczący komisji senator Berard, który wskazywał w swej mowie, że Niemcy republikańskie pozostały wierne polityce Wilhelma II. Po Berardzie zabrał głos senator Lemery, który zarzucił Briandowi, że dał się Niemcom i Austrii zaskoczyć i nie przewidział obecnego zwrotu w polityce zagranicznej. Briand wygłosił dłuższą mowę, w której przede wszystkim broniąc się przeciwko zarzutowi, że Francja została zaskoczo-

na projektem unii celnej między Austrią a Niemcami, zaznaczył, że Francja o tym projekcie dowiedziała się 48 godzin przed wszystkimi innymi państwami i natychmiast przystąpiła do kontrofensywy. Należy tę sprawę traktować na zimno i bez hysterji, gdyż Francja jest tak silna, a jej stanowisko jest tak mocne, że tego rodzaju wypadek nie może jej wytrącić z równowagi. Jeśli natomiast parlament francuski jest zdania, iż należy zerwać z dotychczasową metodą polityki zagranicznej i rozpocząć nową, która wtrąci może kraj we wiry przewidzieć się nie dających wypadków, to on Briand niczego nie podejmie przeciwko tej zmianie frontu, ale ma prawo domagać się, by parlament francuski jasno w tej sprawie się wypowiedział.

Pod adresem Niemiec oświadczył Briand, że w dzień, w którym nie będzie można już więcej polegać na lojalności partnerów we wykonywaniu zobowiązań międzynarodowych, zachwiany zostanie w Europie wszelki porządek i wszelkie bezpieczeństwo. Niemcy powinny były wiedzieć, że tego rodzaju wydarzenia mogą tylko podkopać jego autorytet i są woda na młyn jego wrogów. Mimo to zachować należy zimną krew, w tej sprawie istnieje bowiem jednolity front całej Francji bez różnicy przekonań politycznych. W każdym razie nastąpi obecnie zastój w rokowań między Francją a Niemcami, a Francja w stosunku do Austrii będzie musiała zrewidować swoją dotychczasową politykę handlową. Niemcy muszą sobie uświadomić, że nie żyją same na świecie, i powinny sobie przypominąć, że nieraz atakowano jego politykę jako zbyt przychylną dla Niemiec kosztem Włoch. Zarzut ten jest jednak niesłuszny, gdyż Francja dążyła i dążyć będzie do współpracy z Włochami na zasadach zupełnego równoprawnienia.

Ta wielce znamienita mowa Brianda jest wypadkiem politycznym pierwszej wagi. Świadczy ona, że sytuacja wewnętrzna Francji mocno się zaostrzyła, i że stanowisko Brianda musi być już dość podkopane, skoro wygrywa Włochy przeciwko Niemcom. Zrozumiał to widocznie Henderson, który chcąc za wszelką cenę utrzymać Brianda, wziął na siebie rolę jego sekundanta i rzucił na szalę wypadków autorytet Anglii. Z drugiej jednak strony stanowisko Curtiusa i kanclerza Brüninga nie jest też zazdrości godne, ponieważ nacjonalisci niemieccy czekają tylko na sposobność, by Niemcy zatrabili do odwrotu. Brüning, prze-

W pół godziny później zjawił się Mac.

Wyglądał jeszcze tak samo, jak wówczas, gdy ukazał się w miasteczku Szeroki, głośny, pohukiwany coś w niezrozumiałym języku, z kieszeniami napeczniałymi słodkim pieczywem, które natychmiast zaczął rozdzielać i samemu jeść. Jaskrawy, czerwony krawat powiewał mu na piersi, jak chorągiew.

— Musicie jednak odbyć kwarantannę — rzekł Sam, przedtem bowiem przesadził nieco. — Jego kuzynowie pracowali tu wprawdzie, ale tylko przy rewizji celnej. — Ale ja was odprowadzę, tylko się nie bójcie!

W istocie nie mieli się czego bać Mac wykrzykiwał wobec wszystkich urzędników, że Mirjam to jego narzeczona, a Debora i Mendel — teściowie.

Codziennie o trzeciej po południu przychodził Mac pod kratę obozu. Wsuwał rękę przez druty, chociaż to było zakazane i witał się z wszystkimi. Po trzech dniach udało mu się wyswołodzić rodzinę Singer. W jaki sposób mu się to udało, tego nie zdradził. Do własności Mac'a należało bowiem opowiadać z wielkim zapalem o rzeczach zmyślnych, natomiast przemilczać fakty, które się naprawdę wydarzyły.

Obstawał przy tem, żeby Singerowie, zanim udadzą się do domu, obejrzeliby sobie Amerykę z wozu drabiniastego należącego do jego firmy.

Zaladowano więc Mendla Singera, Debora i Mirjam i zabrano ich na spacer. (C. d. n.)

lancami. Może daloby się zabrać Menuchima, pomyślała Debora.

Nagle stanął przed nimi Szemarija. Wszyscy troje jednakowo się przerazili.

Ujrzeni Szemariję i Sama jednocześnie, jakby na Szemariję nadziany był Sam, przeżroczyli Sam.

Był to wprawdzie Szemarija, ale był to też Sam.

Było ich dwóch. Jeden nosił czarną czapkę, czarny chałat, wysokie buty i przez policzki przebiegał mu się pierwszy czarny puszek.

Drugi nosił szary surdut, śnieżnobiałą czapkę, jak kapitan okrętu, szerokie, żółte spodnie i błyszcząca koszulę z zielonego jedwabiu. Oblicze jego było gładkie, jak płyta bogatego nagrobka.

Ten drugi to był już prawie Mac.

Ten pierwszy mówił swoim starym głosem; słyszeli tylko głos, nie słyszeli słów.

Ten drugi mocną dłonią kłapał ojca po ramieniu i mówił (teraz dopiero usłyszeli słowa):

— Hallo, old chap! — Nic nie rozumieci.

Ten pierwszy był Szemarija, ten drugi jednak był Sam.

Najpierw Sam ucałował ojca, potem matkę, potem Mirjam. Wszyscy troje czuli zapach jego mydła do golenia, pachnącego kowalją, ale także troszeczkę karbolem. Zapach ten przypominał im ogród i jednocześnie szpital.

Parę razy powtarzali sobie w cichości, że Sam to Szemarija. Potem dopiero ucieszyli się

— Wszyscy inni — rzekł Sam — muszą przejść kwarantannę! Wy nie! Mac się o to postarał. Ma on dwóch kuzynów, którzy tu służą.

widując groźne dla siebie komplikacje, o-
droczyl wprowadzić parlament do jesieni br.,
ale jeśli w międzyczasie nie dojdzie do skut-
ku kompromis, można się spodziewać rozma-
itych niespodzianek. Niezręczna polityka Nie-
miiec może obalić nietylko samego Brianda,
ale wykopać też grób dla obecnego kursu po-
lityki Rzeszy.

—o—

Czy Anschluss oznaczałby dla Polski niebezpieczeństwo?

Polemizując z artykułem „Czasu” o niebezpieczeń-
stwie Anschlussu dla Polski, pisze w wileńskim kon-
serwatywno-sanacyjnym „Słowie” p. Wł. Studnicki:
„Dla Francji Anschluss nie przedstawia niebezpie-
czeństwa. Francja bowiem pomimo porozumienia w
sprawie marynarki z Włochami, ma Włochy jako sta-
łego antagonista wprost ze względów ludnościowych.
Włochy, posiadając niemal dwa razy gęstsze zalud-
nienie, niż Francja i znaczny przyrost naturalny, prze-
nikają nietylko do kolonii francuskich, są w Tur-
cji znacznie liczniejsi od Francuzów, lecz kolonizują
całe południe Francji. Nie dopuszczenie tej koloniza-
cji, lub akcja skierowana ku jej wynarodowieniu musi
stać się czynnikiem zagniającym stosunki francusko-
włoskie. Dopuszczanie jej w dalszym ciągu preparuje
kolonię francuską, a nawet południową Francję dla
Włoch. Otóż w interesach Francji leży antagonizm
niemiecko-włoski, jako czynnik ubezwładniający Wło-
chy. Antagonizm ów musi powstać po Anschlusie
wówczas bowiem nietylko słaba Austria, ale potężne
Niemcy będą zainteresowane w tem by Triest nie był
politycznie oddzielony od swego zaplecza gospodar-
czego.

Dla Czech Anschluss bezwarunkowo jest niebezpie-
czeństwem, lecz masza rozumieć że nie mogą tu
mu przeciwdziałać, a cała ich polityka wewnętrzna
jest skierowana ku osłabieniu antagonizmu niemie-
cko-czeskiego. Trudno więc przypuścić by chciały
się awanturować w polityce zewnętrznej.

Uwagi swe kończy p. Studnicki pytaniem:

„Na czem ma polegać ów interes polityczny (Pol-
ski, by przeciwdziałać się Anschlussowi)? Gdzie nie-
bezpieczeństwo dla Polski w połączeniu Austrii z
Niemcami, wywołującym szereg komplikacji w poli-
tyce niemieckiej które odwodzą ją od manactwa ko-
rytarzowego?”

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

„GLUCHY” BERGELSONA — TRIUMFEM D HERMANA

Publiczność wprost entuzjastycznie przyjęła
„Gluchego”, dramat w 3 aktach D. Bergelsona, wy-
stawiony przez D. Hermana w Krakowskim Tea-
trze Żydowskim. Reżysera cały zespół z Ka-
menem na czele po każdym akcie wywoływano
Obszerne sprawozdanie jutro.

—o—

— SUKCES „MAYERLINGU” Interesujący i
głęboko po ludzku wzruszający dramat Klaudiv-
sza Anet'a o nieszcześliwej miłości arcyks Rudol-
fa „Mayerling” grany będzie dziś i jutro, poczem
nastąpi przerwa wielkotygodniowa. Repertuar
święteczny przyniesie przegląd statnich sukce-
sów repertuaru.

— WIKTOR CHENKIN W TEATRZE „BAGA-
TELA” Niezrównany artysta Wiktor Chenkin,
którego publiczność dobrze pamięta z poprzednich
artystycznych występów, przyjeżdża do Krakowa
i wystąpi w „Bagateli” dnia 6 kwietnia br. o go-
dzinie 8:30 wiecz. w bogatym i wielce urozniczo-
nym programem Bilety do nabycia w kasie tea-
tru „Bagatela” od godz. 10-tej do 2-giej popoł.
i od 4-tej do 7-mej wiecz.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Wtorek: „Mayerling”.
Środa: „Mayerling”.

—o—

Z EKRANU

Wyprawa kapitana Byrda

Kinoteatr „Uciecha”

Skruszonym jestem grzesznikiem, biję się w pier-
si i wołam: „mea culpa”, żem dotychczas nie napi-
sał o tym przebieżającym filmie, który najszczер-
szy wzbudzić musi entuzjazm. Śnieżne pola okolic
podbiegowych stają się symboliczną sceną, na
której bohaterstwo nietylko śni, ale realizuje swój
sen o bohaterstwie Wyprawy Amundsenów i Byr-
dów to nie szaleństwo rekordów, to nie amerykań-
ska manja imponowania światu, lecz skupiona, do
maksimum skondensowana wola człowieka, by
twardy i okrutny pokonać żywioł, to rozżarzony
do czerwoności heroizm, który równocześnie na
najżłomniejszych opiera się obliczeniach, bo naj-
mniejszy drobiazg zawiera w swych fałdach nie-

אויף פסח הבער!

פסח דינע

עכטע :

טהוען מיר איך עמפעהלען דעם פא לאנגע

יאהרען בעסאנטען און זעהר פיינעם

עכטע :

פסח דינע

פראנק-קאפע-צוזאם

איז דיסטעל און אויך איז רונדע פאקונג

ער איז ערצייגט בהכשר גמור אינטער אייזיקט פון תהנין מיה ירושע פייבל פראנקעל

האומים שליטא אבדיק פאדמודע והליל.

דער גרינער שטרייפען אויף די פעקלעך, בעווייזט דעם כשר להג הפסח

און די פיינהייט פון דער ווארע.

HENRYKA FRANCKA SYNOWIE

Fabryka Srodków Kawowych S. A.
Skawina-Kraków.

„Rozmowy” z Chaplinem

(Korespondencja własna)

Paryż, w marcu 1931 r.

Nazajutrz do przyjeżdżcie do Paryża Chaplin
przyjął przedstawicieli prasy. Kto mógł w jaki-
kolwiek sposób przedstawić dokumenty prasowe,
starał się o to, byle jeszcze raz, i o zbliska, w-
dzieć i słyszeć Chaplina.

Hotel na placu Concorde. Wchodzimy do poko-
ju (jest nas przeszło sto osób), gdzie w głębokim
fotelu siedzi... nasza ofiara, bo rzeczywiście tak
wygląda ten biedny człowiek znużony i może
bardziej jeszcze znużony pompatycznymi powita-
niami, wizytami różnych wielkich ludzi i tu, i w
Berlinie i w Londynie. Mamy mówić z Chaplinem,
z człowiekiem, który uproszony przez radjo pa-
ryskie o wygłoszenie przemówienia przed mikro-
fonem, powiedział tylko tyle: „Bonjour Paris”.
Nie więcej nie miał do powiedzenia, a może nie
umiał. Wyciągnąć słowa z tego milczącego czło-
wieka, to deprawdy sztuka.

Sekretarz zwraca się do nas, byśmy zadawali
pytania, Chaplin odpowie na wszystko. I o co go
pytać? gdy nie można z nim naprawdę mówić,
gdy widać jaką mękę sprawia mu widok dzienni-
karzy i jak bardzo radby się nas wszystkich po-
zbyć.

Ktoś rzuca pytanie:

— Czy pan zostanie długo w Paryżu?

Odpowiedź Chaplina, przetłumaczona przez jego
sekretarza: — Nie wiem jeszcze..

Ktoś inny: — Czy będzie pan na premierze swego
filmu?

A Chaplin tym samym zmęczonym głosem: —
Nie wiem jeszcze..

Pytam więc, by usłyszeć inną odpowiedź: — Czy
zadowolony pan ze swej podróży?

— Tak, ale jest zbyt mecząca swoją szybkością.
Szukam odpoczynku teraz, jak zresztą po ukoń-
czeniu każdego mojego filmu. Ale niestety..

Padają pytania, jedno po drugim: gdzie kobie-
ty są piękniejsze — w Ameryce, czy w Europie?
Oczywiście Chaplin, pełen kurtuazji, przyznaje
wszystkim kobietom palmę urody. O filmie dźwię-
kowym twierdzi z gestem zniechęcenia, że choć ma
on perspektywę rozwoju, ale dziś nie jest jeszcze
sztuką. Nie chce odpowiedzieć na pytanie, jakie
gwiazdy filmowe najwięcej cen. chwali Cheva-
lier'a, mówi o swoich planach podróży na Côte

d'Azur, potem w okolice Biarritz, skąd pojedzie
do Hiszpanji.

Chaplin siedzi nieco zgarbiony w swoim fotelu,
oczy jego nie patrzą na nas, pociera dłonią ner-
wowo podbródek. Chaplin jest znużony. Chaplin,
którego miliony ludzi zmusza do śmiechu, jest prze-
żnięty i smutny. Niecierpi tłumy, a musi się cią-
gle z nim stykać od swego przyjazdu do Europy.
Chaplin nie pali, nie pije, jak to nam oświadcza.
Chaplin się nudzi... Nie wie właściwie, czego chce
poza swoją sztuką, nie wie co to decyzja, wyra-
żne zdecydowanie. A ciągle pytają go o to. Ciągle
ludzie wymagają od niego jasnych słów, zdecydo-
wanych zamiarów. A on jest, jak sam o sobie
mówi, najbardziej niezdecydowanym człowiekiem
na świecie.

Chaplin, który w cudowny sposób nawiązuje
kontakt z tłumem i z każdą jednostką poprzez e-
kran, w życiu jest matowy, załkniony, chłodny i
stwarza między sobą a otoczeniem dystans. Trze-
ba, patrząc na niego, pamiętać koniecznie o jego
filmach, bo życie jest inne, niż jego film. I dlatego
nie od rzeczy będzie wspomnieć tu o drugiej
podróży Chaplina przez Europę. Nie-
tylko pragnienie odpoczynku, zmiany otoczenia,
asystowania na swych premierach wyznaczyło mu
trasę drogi przez stolice europejskie, ale i... busi-
ness. Chaplin sprzedaje swój film w każdej stolicy
za grube miliony (tak, miliony dolarów, 60 proc.
od dochodów brutto). Te wygórowane warunki
zamknęły zresztą przed nim część rynku angiels-
kiego, a inne stolice Europy niepokorzą się mocno
jego warunkami.

Nasz „wywiad” się kończy. Chaplin wstaje —
gdy wtem jakaś pani, która dostała się wraz z
dziennikarzami do wielkiego artysty, nachyla się
do swego pieska, mówi czule i głośno: „Po-
patrz Nelli, to jest Charlot”!

Chaplin spogląda zdziwiony w jej stronę i ra-
raz uśmiecha się, ale nie tak, jak dotąd, mgliście
i niezdecydowanie, ale tak jakoś jasno, promien-
nie, że wygląda jak młody chłopiec, alho jak bie-
dny włóczęga, ten z ekranu.

Al. Br.

CHAPLIN ZNOWU W BERLINIE

Paryż, 30. 3. (Tel. wł.) Charlie Chaplin, w
dalszej swej podróży po Europie, wyjechał wczoraj
do Berlina, skąd uda się w dalsze tournee.

REPERTUAR KINOTEATROW:

WARSZAWA: „Wielka parada” (John Gilbert
Rene Adoree)

CORSO: „Sprzysiężenie trzech” (w gł. roli Jen-
ny Jugo).

ZEBRANIE POLITYCZNE BEZ... KOSZUL.

I to nie w Ameryce, jak możnaby było przy-
puścić, lecz w solidnych Czechach. W Chebie
odbyło się zebranie narodowo-socjalistyczne,
na którym partyjne wiązki gimnastyczne sta-
wiły się w brązowych koszulkach. Nagle
przed rozpoczęciem obrad wtargnęła na salę
policja, oświadczając kategorię, że nie do-
puści do zebrania politycznego, w którym
udział biorą umundurowane związki. Wów-
czas, jak na komendę, wszyscy zdjęli koszule
odsłaniając nagie torsy, i tak przesiadzieli aż
do zakończenia obrad.

Moassi

—o—

TEATRY SWIETLNE I DZWIĘKOWE

APOLLO: „Marokko” (Marlena Dietrich, Gary
Cooper, Adolf Menjou)

SZTUKA: „C K Feldmarszałek” (Vlast Bu-
rian).

UCIECHA: „Z Byrdem do Bieguna Południow-
go”.

WANDA: „Orkan” (Lupe Velez, William Boyd)

WIADOMOSCI Z KRAJU

Zgon Dra Joachima Goldfarba

Nasz korespondent przemyski (T.) donosi nam: W niedzielę 29 marca nad ranem zmarł po długiej chorobie adwokat dr. Joachim Goldfarb w 69 roku życia

Zgon tej powszechnie poważanej i szanowanej osobistości wywołał szczerzy żal we wszystkich kołach żydostwa przemyskiego. Błp. dr. Goldfarb należał bowiem do tych rzadkich jednostek, które pracę dla społeczeństwa stawiają sobie za główną zasadę życiową. Hołdując tej zasadzie, był On w okresie zawieruchy wojennej założycielem ochronki dla wojennych sierót żydowskich. Od pierwszej chwili powstania tej placówki był jej prezesem, piastując tę godność po ostatnie chwile swego życia. Jego to nieustraszonej energii i umiłowaniu tego dzieła zawdzięczała ochronka swój rozkwit a niejedna sierota znajdowała w Niem ojca i opiekuna. Dzięki Jego intensywnym zabiegom ochronka sierót żydowskich nabyła na swą własność 2-piętrową kamienicę, a to przy pomocy subwencji amerykańskich na Jego ręce nadsyłanych. Jako długoletni prezes ochronki zasiadał w centralnych radach sierocych. Zmarły był też założycielem Tow. Opieki nad Dzieckiem oraz długoletnim prezesem tegoż towarzystwa. Przez szereg lat zasiadał we Wydziale i Radzie Dyscyplinarnej Izby Adwokatów, a przez dłuższy czas był również członkiem Zarządu Gminy Żydowskiej. Był wreszcie jednym z założycieli tułajskiego oddziału stow. Bnei Brith.

Na wszystkich placówkach przezeń zajmowanych idea narodowa miała w nim wiernego obrońcę.

Śmierć Jego otacza kirem żaloby całe tułajskie społeczeństwo.

W uznaniu niespożytych zasług Zmarłego dla dobra ludności, Zarząd gminy żydowskiej uchwałił jednogłośnie przydzielić dlań grób honorowy.

—ośo—

ZJAZD AKADEMİKÓW ŻYDOWSKICH W WARSZAWIE

W Żydowskim Domu Akademickim w Warszawie odbyło się w ub. czwartek wieczór uroczyste otwarcie zjazdu akademików żydowskich. W zjeździe wzięli udział delegaci wszystkich ośrodków uniwersyteckich w Polsce. Przeważającą większość delegatów stanowią, jak wiadomo, sjonistów. W uroczystości otwarcia wzięli udział przedstawiciele władz, gminy żydowskiej i rozmaitych organizacji społecznych. Większością głosów wybrano na przewodniczącego magistrą Fajgenberga (sjonista). Do prezydium weszli pp. Kurzrock, Teitelbaum, Adler, Ohrenstein, Behr, Ebersohn, Cyncunatus i Berman. Członkowie lewicy usiłovali niejednokrotnie przeszkadzać obradom, wnosząc demonstracyjne wnioski. Obszerne sprawozdanie z działalności Centralnego Komitetu wykonawczego związku żydowskich akademickich stowarzyszeń samopomocowych złożył adw. Lewin, sprawozdanie zaś kasowe złożył inż. Eifros, poczem rozpoczęła się dyskusja.

KŁĘSKA AGUDY W KOMISJI REKLAMACYJNEJ GMINY ŻYDOWSKIEJ W WARSZAWIE

Onegdaj komisja wyborcza żydowskiej gminy w Warszawie rozpatrywała memoriał Agudowców w sprawie skreślenia z listy wyborców przywódcy Bundu Ehrlicha, oraz przywódców Poale Sjonu (lewicy) Lewa i Zerubabla. Przewodniczącym komisji wyborczej p. Maurycy Mayzel oddał tę sprawę komisji reklamacyjnej. Na posiedzeniu tej komisji doszło do głosowania, przy czem czterema głosami przeciwko trzem uchwalono odrzucić wniosek agudowców.

SYN POSŁA WIŚLICKIEGO POBITY PRZEZ CHULIGANÓW

W gmachu uniwersytetu warszawskiego zdarzył się onegdaj następujący wypadek: W gmachu tym odbywają się ostatnio referaty dla maturzystów. Na jednym z tych referatów kilku słuchaczy zachowywało się nieodpowiednio, co spowodowało interwencję wykładowego, pewnego profesora uniwersytetu. Wśród słuchaczy znajdował się także syn posła Błp. Wiślickiego, który zwrócił uwagę swoim kolegom, by zachowali się spokojnie. Kiedy młody Wiślicki po ukończeniu wykładu wyszedł z gmachu uniwersytetu, pięciu jego kolegów chrześcijańskich napadło go i ciężko pobilo. Koledzy pozostawili go leżącego w kałuży krwi przed gmachem uniwersytetu. Zawezwane na wie ratunkowo przewiozło Wiślickiego do szpitala. Widać było doznał kilku ran na głowie na całym ciele. Wskutek interwencji ojca, posła

Wiślickiego, kuratorjum rozpoczęło śledztwo, w wyniku którego wydano z gimnazjum jednego z napastników. Dowiedziawszy się o tem poseł Wiślicki prosił o złagodzenie kary.

POBICIE ŻYDA- OBYWATELA POLSKIEGO W GDAŃSKU

Gdańsk. (PAT) Komisarz generalny Rzp. Pol. min. Strassburger wystosował do senatu gdańskiego notę w sprawie pobicia przez niewykrytych dotąd przez policję osobników obywatela polskiego Izaaka Spektora, zatrudnionego przy tutejszej synagodze żydowskiej. Stan zdrowia pobitego wymaga leczenia w szpitalu. Zgodnie z danymi uzyskanymi przez komisarza generalny, lekarz, który udzielił Spectorowi pierwszej pomocy, od mówił jego żonie wydana zaświadczenia, stwierdzającego stopień pobicia.

PONURA SCENA NA CMENTARZU ŻYDOWSKIM

Podczas pogrzebu białej Diamandowej, piątej ofiary okropnego pożaru w Warszawie przy ul. Dzielnej 42, miała miejsce na cmentarzu szarpiąca nerwy scena. Oto żona brata Dawida Diamanda, Chaja, opowiedziała obecnym krewnym o zjściu, jakie wydarzyło się na 8 dni przed katastrofą w mieszkaniu nieszczęśliwych Diamandów i które ją, Chaję, dręczy w okrutny sposób. Przyszła ona mianowicie w ów dzień do Diamandów po dług. Wobec tego, że ci pieniędzy nie mieli, doszło do zlorzeczonych Między innymi Chaja D. rzuciła przekleństwo: „Bodajbyście się spalili!“ W niespełna tydzień mimowolne przekleństwo stało się faktem. Chaja D. od tego czasu nie mogła znaleźć spokoju. Złwieszcze słowa dźwięczały jej stale w uszach, a ponure widmo nieszczęśliwych ofiar szarpało jej sumieniem. Starw z wyrazem żydowskim Chaja musiała teraz błagać o „mechyle“, a wina jej została odpuszczona, gdyż obecni przy tej ponurej cenie krewni zmarłych przebaczyli jej

POLITECHNIKA LWOWSKA W SPRAWIE AUTONOMJI UNIWEERSYTECKIEJ

* Rektorat Politechniki Lwowskiej prosi nas o zamieszczenie następującego komunikatu:

„Dowiadujemy się, iż Ogólne Zebranie Profesorów Politechniki Lwowskiej w związku z odbytym niedawno w Warszawie Zjazdem profesorów uchwalilo jednogłośnie następującą rezolucję:

Wobec tego, że grupa profesorów szkół akademickich podjęła akcję wkraczającą głęboko w życie wszystkich szkół akademickich — Ogólne Zebranie Profesorów Politechniki Lwowskiej widzi się zmuszone stwierdzić, że jedynymi czynnikami powołanymi do wyrażania opinii w sprawach Politechniki Lwowskiej są instancje, ustalone Ustawą Akademicką i Statutem Politechniki Lwowskiej tj. Ogólne Zebranie Profesorów, Senat i Rektor.

Z tych względów te tylko instytucje powołane są do podejmowania inicjatywy i wypowiedziania się wobec Władz także w sprawach dotyczących Jej ustroju!“

NOWY GMACH POCZTOWY W CZĘSTOCHOWIE

W niedzielę odbyła się w Częstochowie w obecności wiceministra Poczty i Telegrafów inż. Drzewieckiego, prezesa krakowskiej Dyrekcji inż. Gostwickiego i licznych przedstawicieli miejscowych władz społeczeństwa uroczystość poświęcenia i poparcia nowowbudowanego gmachu urzędu pocztowego przy ul. Śląskiej. Twórcą gmachu jest inż. architekt prof. Szyszko-Bohusz. Gmach urzędu pocztowego jest budynkiem dwupiętrowym wybudowanym w nowoczesnym stylu, w prostych harmonijnych płaszczyznach architektonicznych. Koszt budowy wynosi 1,550.000 złotych. Gmach zawiera około 200 ubikacyj.

OLBRZYMIĘ NADUŻYCIA W TOMASZOWSKIEJ FABRYCE

Z Łodzi donoszą: W mieście rozeszły się wiadomości o olbrzymich nadużyciach popełnianych od dłuższego czasu w tomaszowskiej fabryce sztucznego jedwabiu, które naraziły skarb państwa na olbrzymie straty. Fabryka tomaszowska otrzymała mianowicie od Państwowego Monopolu Spirytusowego wielkie ilości spirytusu po cenie niższej kosztów własnych dla ściśle określonych celów przemysłowych. Zamagazynowany na terenie fabryki spirytus podlegał kontroli specjalnie wydelegowanego urzędnika akcyzy. Zbiorniki były plombowane.

Jeden z dyrektorów zdołał jednak nadużyć zaufania urzędnika i wydobywać ze zbiorników spi-

Bł. p.

Dr. Joachim Goldfarb

Adwokat w Przemysku

b. prezes Stowarzyszenia humanitarnego Bnei Brita.

zmarł po krótkich ciężkich cierpieniach dnia 28 marca 1931. Pogrzeb odbył się w dniu 30 marca br. w Przemysku

rytus, po usunięciu plomb państwowych. Spirytus ten używano do celów nie mających nic wspólnego z produkcją sztucznego jedwabiu i pokrywano w ten sposób wszystkie potrzeby fabryki.

W ciągu pięciu lat zużyto w ten sposób około 100.000 litrów spirytusu, narażając skarb państwa na straty idące w miliony.

Nadużycia popełniano również przy dostawach państwowych materiałów kolejowych dla fabryki. Materiały te miejscowi urzędnicy kolejowi dostarczali fabryce po cenie szmelcu.

W związku z tem aresztowano urzędnika Karola Alberskiego, który pośredniczył przy zakupie szyn z dyrekcji kolejowej dla fabryki tomaszowskiej.

Śledztwo jest w toku

Wiadomość o tych nadużyciach wywarła w Łodzi wielkie wrażenie

CZŁOWIEK — ZWIERZE

Gdynia (PAT) Aresztowano niejaką Gutowską, służącą, która zamordowała swe kilkudniowe dziecko, a następnie odcięła rydłem głowę, a po pewnym czasie rzuciła trupa psom na pożarcie.

NA DNIE

Lwów (PAT) Wasyl Horaczy, odbywający karę więzienia w Czortkowie za rabunek i zgwałcenie, po otrzymaniu urlopu zdrowotnego powrócił do rodzimej wsi Szwałkowce, pow. Czortkóv, gdzie noży onegdaj zej, czterokrotnym uderzeniem tępego narzędzia w głowę, zamordowany został przez brata swego Jana i własną żonę Marię. Mordercy w czasie pobytu Wasyla w więzieniu nawiązali stosunek miłosny i postanowili zgładzić Wasyla, również w celu zagarnięcia jego majątku.

WTOREK, 31 MARCA

Kraków (313) 11:40 Przegł. prasy PAT. 11:58 Sygnal, hejnał. 12:10 Gramof. 13:10 Kom. meteor. 14:20 Kom. gosp. 14:40 Dla maturzystów „Jan Koczanowski“ (dział literatura). 15 dla maturzystów „Unja Litwy z Polską“ (dział historia) 15:35 „Chwilka lotnicza“ 15:50 Odczyt „Bitwy pod Wawrem Dębem Wielkim“ — wygl. mjr A. Englert. 16:15 Gramof. 17:15 „Istota naukowej organizacji pracy“ wygl. dyr. J. Smigelski. 17:45 Koncert Filh. Warsz. (Dożycki, Czajkowski, Wagner). 18:45 Rozmait. komun. 19:10 Odczyt pt. „Obrzędy wielkanoene ludu krakowskiego“ — wygl. dr. T. Seweryn. 19:25 Gramof. 19:40 Dziennik prasowy. 20 Odczyt muz. 20:30 Koncert (Roguski, Thomson, Mozart). 21:05 Kwadrans liter. 22 Felejt. 22:15 Koncert solisty 22:50 Komun. meteor.

Warszawa (14117) 11:40 PAT. 11:58 Sygnal, hejnał. 12:10 Gramof. 13:10 Kom. meteor. 14:20 Kom. gosp. 14:40—15:35 Dla maturzystów (p. Kraków). 15:45 Chwilka lotnicza, 15:50 Odczyt (p. Kraków). 16:10 Komun. 16:15 Gramof. 17:15 Odczyt (p. Kraków). 17:45 Koncert (p. Kraków). 18:45 Rozmait. 19:10 Gielda roln. 19:25 Dla detektorowiczów. 19:40 Dziennik prasowy 19:55 Gramof. 20 Odczyt muz. 20:30 Koncert (p. Kraków). 22 Felejt. 22:15 Koncert 22:50 Komun. 23 Retransmisja ze stacyj zagran.

Katowice (4087) 11:40 PAT. 11:58 Sygnal, hejnał. 12:10 Gramof. 13:10 Kom. meteor. 14:20 Kom. gosp. 14:40 Dla maturzystów (p. Kraków) 15:20 Komun. 15:35 Chwilka lotnicza. 15:50 Odczyt. 16:10 Dla dzieci. 16:25 Gramof. 17 Odczyt „Jak powstała w Ameryce film“ 17:45 Koncert (p. Kraków). 18:45 D. c. powieści 19 Rozmait. 19:15 Odczyt. 19:40 Dziennik prasowy 19:55 Komun. 20 Odczyt muz. 20:30 Koncert (p. Kraków). 22 Felejt. 22:15 Koncert 22:50 Komun. 23 Retransmisja ze stacyj zagran.

Wiedeń (5163) 12:20. 22:15 Muz.

Budapeszt (5505) 9:15. 12:05. 19:30. 21. 22:30 Muz.

Königswasserhausen (1635) 16:30. 20 Muz.

KRONIKA

Wschód
słońca
5 m. 14

Zachód
słońca
18 m. 05

Miesiąc Sokolowa Organizacji Sjońskiej

Egzekutywa Organizacji Sjońskiej w Krakowie organizuje w związku z miesiącem Sokolowa następujące objazdy:

2. IV. Wiśnicz — Abraham Hofstätter.
5. IV. Bochnia — dr. Ignacy Schwarzbart, Bukowsko — Abraham Feibusch (Sanok), Biecz — dr. Błeciu (Gorlice), Bobowa — dr. Besen (Grybów), Brzesko — dr. Schildkraut (Wisnicz), Chrzanów — dr. Stein Kalnan (Kraków), Cieszyn — mgr. Salpeter (Kraków), Dukla — Józef Fromowicz (Jasło), Kalwarja — Folkmann (Nowy Targ), Kęty — Lotar Schmidler (Krzeszowice), Łańcut — dr. Anzelm Kleinmann (Przeworsk), Ropczyce — Abraham Hofstätter (Kraków), Szczakowa — dr. Leon Hecht (Kraków), Tuchów — dr. Schenkel (Tarnów), Niepołomice — M. Pomeranz (Kraków).

6. IV. Baligród — Lazar Mandel (Sanok), Sędziszów — Abraham Hofstätter (Kraków).

11. IV. Trzebina — Hans Löw (Oświęcim), Zagórz — Lazar Mandel (Sanok).

12. IV. Brzozów — Lazar Mandel (Sanok), Dynów — dr. Anzelm Kleinmann (Przeworsk), Jasło — M. Wiesenfeld (Kraków), Rzeszów — Chaim Neiger (Tarnów), Rudnik n/S — O. Potascher (Jarosław), Tarnobrzeg — Abraham Hofstätter (Kraków), Zakopane — dr. Jakób Frand (Kraków).

13. IV. Gorlice — M. Wiesenfeld (Kraków), Rozwadów — Abraham Hofstätter (Kraków).

19 IV, 20. IV Nowy Sącz — dr. Jakób Frand (Kraków), Lisko — Abraham Hofstätter, Rymaków — Abraham Hofstätter (Kraków).

Dalsze wykazy miejscowości odwiedzić się mających ogłosimy w dniach najbliższych. Wszystkie Komitety Lokalne winny poczynić odpowiednie przygotowania w związku z przyjazdem referenta.

Nie krążyć o obligacjach pożyczkowych!

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu (Urzędu Pożyczek Państwowych), że do mieszkań prywatnych zgłaszają się jacyś osobnicy, którzy przedstawiają się jako kontrolerzy Urzędu Pożyczek Państwowych i żądają okazania im obligacji pożyczek państwowych.

Ministerstwo Skarbu (Urząd Pożyczek Państwowych) stwierdza, że żadnych kontrolerów poza obręb Urzędu Pożyczek Państwowych nie wysyłało i nikogo nie upoważniło do kontrolowania obligacji pożyczek państwowych, będących w posiadaniu osób prywatnych.

W razie zgłoszenia się takiego rzekomego kontrolera, należy go oddać w ręce władz bezpieczeństwa.

Kto wygrał na loterii?

W siedemnaście dni od dnia 5. klasy 22. polskiej loterii państwowej główne wygrane padły na numery następujące (częściowo przez nas już onegdaj podane):

Zł. 20.000 na nr. 138392.

Zł. 10.000 na nry: 27567, 145284.

Zł. 5.000 na nry: 29175, 61058, 155182

Zł. 3.000 na nry: 4786, 110088, 114390, 125166, 130081, 139467, 150658, 161684.

Zł. 2.000 na nry: 15163, 33895, 43402, 55835, 58418, 64986, 79392, 108173, 118365, 161749, 168751, 173633, 182166, 195427, 200411.

Zł. 1.000 na nry: 5507, 6005, 21675, 22693, 23155, 27177, 27188, 29597, 52957, 56726, 65248, 106249, 107959, 110433, 124217, 126299, 129580, 138609, 147873, 161520, 164549, 171317, 171317, 172565, 175001, 191614, 191844, 198806, 199421, 206265.

Nieudane włamanie kasjarszy w Dyrekcji Koleji

W niedzielę o godz. 22.45 Chmielowski Karol stróż kolejowy w budynku krakowskiej Dyrekcji Kolejowej przy pl. Matejki zawiadomił posterunkowego, pełniącego służbę uliczną, że tegoż dnia dokonano włamania do kasy tam się znajdującej. Przeprowadzone natychmiastowe dochodzenia wykazały, że sprawcy dostali się przez bramę od

strony ul. Paderewskiego, a następnie przez otwarczenie drzwi wytrychem do kancelarii, przylegającej do właściwego lokalu mieszkalnego kasy, skąd wybili w murze otwór, przez który dostali się do kasy. Włamywacze rakiem rozpruli tylną ścianę kasy, w której jednak nie było żadnych pieniędzy, lecz tylko w poszczególnych kopertach duplikaty kluczy od innych kas. Do innych kas, mieszczących znacznie większą gotówkę ze względu na zbliżającą się wypłatę poborów, włamywacze nie zdołali się dostać, gdyż widocznie zostali spłoszeni i zbiegli przez okno na ulicę Paderewskiego. Na miejscu pozostawili sprawcy narzędzia włamania oraz marynarkę jednego ze sprawców. Pracowali oni w rękawiczkach. Dalsze dochodzenia prowadzi wydział śledczy

— o —

— DZIŚ NOCNY DYŻUR APTEK. Rynek A—B 43, ul. Gertrudy 1, Krowoderska 74, Kołopnickiej 3, Krakowska 9 i Kalwaryjska 27

— ZE SPRAW GMINNYCH. Pod przewodnictwem prezydenta m. sen Rollego, przy współudziale wiceprezydentów dra Schneidra i dra Wielgusa odbyło się onegdaj posiedzenie sekcji I. Rady przybocznej. Z porządku dziennego sekcja dokonała wyboru członków do komisji cementarnej, sprawunkowej i do komisji zakładu oczyszczenia miasta i straży pożarnej. Dalej uchwalono wniosek co do sprzedaży gruntów na cele budowlane w Dz 8-mej i 15-tej. Przyjęto również plan zabudowania obszaru gruntów na Półwsiu Zwierzynieckim położonych między ul. Salwatorską, Kasztelańską, Aleją Focha i ulicą która prowadzić będzie do przyszłego mostu pod klasztorem PP. Norbertanek.

— ZE ZAKŁADU WYCHOWAWCZEGO SIERÓT ŻYDOWSKICH (Diella 64). Onegdaj zwiadził p. Stefan Wilczyński Naczelnik Wojewódzkiego Wydziału Opieki Społecznej i p. Fryderyk Wesely Naczelnik Miejskiego Wydziału Opieki Społecznej wraz ze swymi referentami p. Kriegerową i p. drem Groneckim Zakład Sierót. Wizytacja była bardzo szczegółowa i trwała 2 i pół godzin. Przy opuszczeniu Zakładu wyrazili obydwoj Naczelnicy swoje najwyższe zadowolenie z wysokiego poziomu, na jakim tę instytucję znaleźli.

— Z OKRĘGOWEGO ZARZĄDU STOW. REZERW. I B. WOJSK W KRAKOWIE. Dnia 28 bm. w lokalu przy ul. Lubicz 13 odbyło się ukonstytuowanie się Okręgowego Zarządu w następującym składzie: prezes — prof. U. J. dr. Odo Bujwid, wiceprezesi — nac. Wyzd. Wojew. Krak. Błażewicz, dyr. Broczyner i starosta dr. Szaliński z Świętochowiec, sekretarz Frvc. zastępca sekretarza dyr. Płes, skarbnik dyr. Wawrzykowski, zastępca skarbnika dr. Wroński. Nadto wybrano kilkunastu członków Zarządu, sądu honorowego i komisji rewizyjnej.

— MIĘDZYNARODOWY KONGRES KOLEJOWCÓW. Pod protektoratem p. Ministra Komunikacji obradować będzie w Warszawie w dniach 18—20 czerwca br. Międzynarodowy Kongres Kolejowców Abstynentów. Uczestnicy zagraniczni z 16 państw, w liczbie około 200 osób przeważnie wyżsi urzędnicy i lekarze kolejowi, przybędą gromadnie do Krakowa na trzy dni wcześniej.

— „TRURYSTYKA I ZDROJOWISKA“. Pod tym tytułem wygłosi dziś we wtorek o godz. 6.15 wieczorem w sali Muzeum Przemysłowego ul. Smoleńska 9, p. dr. Stanisław Fächer, kierownik wydziału propagandy „Orbis“ wykład, który będzie 24-tym z cyklu wykładów ekonomicznych zorganizowanego przez Związek Przemysłowców w Krakowie. Wstęp wolny, goście mile widziani.

— WZMOŻONY POPYT NA TARGACH MIĘSNYCH. W tygodniu ubiegłym spędzono na targi w Krakowie: buhaji 230, wołów 91, krów 190, jałówek 124, cieląt 953, nierogacizny 1443, razem z pozostałymi 3026 zwierząt. Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano: na konsumpcję miejscową 2884 sztuk, na konsumpcję innych gmin 152 sztuk. Spędzono było średni, cieląt i nierogacizny znaczny popyt zwłaszcza na bydło żywe. Ceny bydła mocnego i nierogacizny słabsze.

— KONTROLA MIĘSA. Ze względu na wzmożony przywóz mięsa, wędlin, itp. w okresie przed-

świętecznym z prowincji do Krakowa, Magistrat zwraca uwagę ludności, że mięso sprzedawane w Krakowie uznane przez miejskich lekarzy weterynaryjnych za zdrowe i zdadne do spożycia musi posiadać przepisane pieczęcie, a wędliny plomby tutejszej rzeźni miejskiej. Wszelkie mięso niezaopatrzone pieczęciami względnie plombami jest pochodzenia wątpliwego i co do zdrowotności podejrzane lub nawet szkodliwe. W sprawach wątpliwych przeprowadza badanie mięsa i wyrobów masarskich Miejski Urząd Weterynaryjny, Poselska 10, gdzie można się zgłaszać w godzinach od 8-mej do 15-tej.

— 12 ZACHOROWAŃ NA ODRE, 11 na szkarlatynę, 8 na dyfterję, po 2 na różę i ospę wietrzną, oraz 1 na tyfus brzuszny zgłoszono w ciągu ub. tygodnia w Miejskim Urzędzie Zdrowia w Krakowie.

— STRASZNA TRAGEDJA LEKARZA. W uzupełnieniu wczorajszej notatki o samobójstwie śp. dra Mikołaja Głogowskiego w hotelu Warszawskim przy ul. Pawiej dowiadujemy się następujących szczegółów: Dr. Głogowski pochodził z pow. będzińskiego, do niedawna wykonywał praktykę lekarską w Zawierciu. Samobójstwa dokonał przez zastrzyknięcie sobie w lewą rękę jakiegoś nieustalonej nazwie silnej trucizny. O powodach rozpaczliwego kroku, popełnionego przez 41-letniego lekarza, pisał sam desperat w kartce, pozostawionej w pokoju hotelowym, następującej treści: „Wprowadzę mnie wszyscy oskarżać winni, lecz jednak niechaj nikt nie oskarża. Ginę z powodu strasznej choroby umysłowej, stwierdzonej dawno i nieuleczalnej“.

— 15-LETNIA SAMOBÓJCZYNI — Z BRAKU ŚRODKÓW DO ŻYCIA. W nocy z niedzieli na poniedziałek około godz. 1.20 usiłowała rzucić się ze starego mostu do Wisły 15-letnia Anna Herżówna, modniarka, zam. przy ul. Wielickiej 1. Przeszkodzili jej przechodnie, którzy na czas wstrzymali dziewczynę od rozpaczliwego kroku. Powodem zamachu — brak środków do życia.

— KRWAWA BÓJKA NA UL. DAJWÓR. Jak już wczoraj pokrótce w części nakładu donieśliśmy, w niedzielę około godz. 18 w restauracji Landbergerowej przy ul. Dajwór 25, powstała bójka pomiędzy znanymi mi policji osobnikami: Józefem Jeziorkiem, Michałem Jeziorkiem, Stanisławem Gałą, zam. Ciemna 1, Chmielowskim Józefem, zam. Wąska 4 i Stanisławem Zielińskim, zam. Grodzka 32, na tle osobistych porachunków. W czasie bójki Józef Jeziorek zadał Gałę 3 rany cięte brzytwą po twarzy i szyję; następnie po wyjściu na ulicę Dajwór Jeziorek Michał otrzymał 3 rany cięte w klatkę piersiową i jedną ranę w udo oraz ranę tłuczoną w głowę, zadane mu przez Zelińskiego który uciekając zos. al dopędzony na placu Bawół przez Jeziorka Józefa i Chmielowskiego i otrzymał jedną ranę kłutą pod lewą łopatką i jedną ranę ciętą nożem przez szczyt głowy. Zawezwane pogotowie ratunkowe po opatrzeniu przewiozło Jeziorka Michała i Gałę do szpitala św. Łazarza, innych po opatrzeniu pozostawiono opiece domowej. Józefa Jeziorka przytrzymał IV. komisariat, a za zbiegłymi Zielińskim i Chmielowskim wszczęto poszukiwania.

— POTRACONA PRZEZ MOTOCYKL. Wrona Katarzyna (lat 65), wyrobница, zam. przy ul. Zamojskiej 52, przechodząc ul. Łagiewnicką została potrącona przez motocyklistę Blichmana Salomona. Doznała ona złamania lewej nogi w kostce i przez zawezwane pogotowie ratunkowe przewieziona została do szpitala św. Łazarza.

— ARFSZTOWANIA I KRADZIEŻE. Policja przytrzymała Kumpiela Adama (lat 16) za kradzież walizki skórzanej, zawierającej 3 litry śliwownicy, na szkodę Findera Dawida zam. w Liszkach, dalej Władysława Stanisława (lat 30), Starostkę Franciszka (lat 27) za kradzież dywanu, wartość 250 zł. na szkodę Barbera, kupca, zam. Kalwaryjska 32 oraz Leiblera Ignacego (lat 31), jako podejrzanego o kradzież sklepową wartości 700 zł. na szkodę Matznera, kupca przy ul. Zamojskiego 38. — Dnia 29 bm. skradzione z mieszkania Fabera Izraela przy ul. Sebastiana 18, przez otwarcie drzwi dobranym kluczem srebrną zastawę stołową oraz garderobe, łącznej wartości 1.000 zł. — Dnia 29 bm. skradzione z gablotki, mieszczącej się w bramie domu przy ul. Florjańskiej 29,

Schober przedstawia genezę unii celnej

Wiedeń 30. 3. PAT. Na odbytej dzisiaj konferencji prasowej przedstawił wicekanclerz Schober powody, dla których Austria widziała się zmuszoną zgodzić się na plan unii celnej z Niemcami. Wysilił Ligę Narodów co do uzdrowienia gospodarczego Austrii nie miały powodzenia. Państwa sukcesyjne odgradziły się murami celnymi. Austria chce żyć, nie mogła czekać, aż do czasu, kiedy będzie urzeczywistniony plan Paneurody. W tej sytuacji — oświadczył wicekanclerz Schober — ułożyliśmy się z drem Curtinsem w czasie jego pobytu we Wiedniu, by przedsięwziąć praktyczne próby okazania naszej gotowości do zawarcia unii celnej niemiecko-austriackiej względnie do wdrożenia rokowań w tej sprawie i do zaproszenia państw trzecich do przystąpienia do tej unii. Postanowiliśmy przy nadarzającej się sposobności wyrazić gotowość rozpoczęcia takich rokowań z państwami wchodzącymi w rachubę. Nie zdradzę żadnej tajemnicy, jeżeli powiem, żeśmy obaj myśleli o tem, by skorzystać z najbliższej sesji komisji paneuropejskiej, aby przedłożyć ten projekt. Na tem rozeszliśmy się. Oświadczam: nie zaszło nic innego, jak tylko ujawnienie silnej woli dwóch ministrów doprowadzenia do poprawy stosunków gospodarczych Europy środkowej a temsamem i całej Europy w drodze rokowań w sprawie unii celnej, do których także i państwa trzecie miałyby być zaproszone. Termin wzięty przez nas pod uwagę stał się nagle bezprzedmiotowy, gdyż rząd niemiecki przypomniał, że dnia 24 marca zbiera się w Paryżu komitet przygotowawczy dla najbliższej sesji komisji paneuropejskiej. Rząd niemiecki uznał, że byłoby konieczne, abyśmy jeszcze przed posiedzeniem przygotowawczej komisji uwiadomili państwa, wchodzące w rachubę, o naszym zamierzeniu.

Ze względu na to, że nie został zawarty żaden traktat, lecz że ustalone zostały linje wytyczne nie było — być może — uwiadomienie takie konieczne. Nie wiem, czy dwa inne państwa europejskie czułyby się zobowiązane uwiadomić natychmiast całą Europę o tem, co między sobą ułożyły? Niemcy i Austria uczyniły to, aby nie zostało wywołane wra-

żenie zaskoczenia zniemacka innych państw. Dlatego zgodziliśmy się, by uwiadomienie to nastąpiło przed 24 marca, równocześnie w Paryżu, Rzymie i Londynie i by powierzone zostało posłom i pełnomocnym ministrom poinformowanie reszty państw.

Może właśnie ten proceder wywołał wrażenie, że chodzi o jakieś tajne układy. Sądzę jednak, że z tej poprawności, a raczej z nadmiaru poprawności nie można nam czynić zarzutu, lecz przeciwnie uznać naszą zbyt wielką lojalność. Nie zasłużyliśmy na zarzut, jakobyśmy zamierzali zamącić pokój Europy.

Nie polemizuję z nikim — czułem się jednak zobowiązany — podać panom historyczny przebieg wypadków. Stwierdzam, że rząd niemiecki zaakceptował dnia 18 marca, rząd austriacki dnia 19 marca uchwały powzięte przez obu ministrów spraw zagranicznych. Dnia 20 marca uwiadomiono o decyzjach austriackiej radę narodową w drodze kompetentnej komisji głównej, a dnia 21 marca nastąpiło uwiadomienie większości państw.

Co się tyczy naszego stosunku względem Niemiec, pragnąłbym przypomnieć, że Niemcy odnośnie handlu zagranicznego stoją w stosunku do nas na pierwszym miejscu, tak co do wywozu z Niemiec do Austrii jak też i wywozu z Austrii do Niemiec. Wynik bilansu zagranicznego jest jednak dla Austrii bardzo niekorzystny. Przy istnieniu stosunków obecnych Niemcy mimo najlepszych swych chęci nie mogą nam uczynić żadnych koncesyj, ponieważ koncesje uczynione Austrii musiałyby być przyznane na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania także wszystkim innym państwom.

Szukając sposobów poprawienia naszych stosunków handlowo-politycznych próbowaliśmy w roku zeszłym zawrzeć traktat handlowy z Niemcami. Traktat ten nie przyniósł żadnej istotnej poprawy i nie mógł jej przynieść jak długo największe uprzywilejowanie nie pozwala Niemcom na uczynienie jakichkolwiek ustępstw Austrii.

Państwa sukcesyjne, które stworzyły sztuczny przemysł zamknęły naszym produktom drogę wysokimi cłami. W ten sposób Austria,

jakkolwiek znajduje się w korzystnym położeniu geograficznym, w samym sercu Europy, odgradzona jest zewsząd murami celnymi. Mimo to nie ograniczyliśmy się tylko do Niemiec: mogliśmy zakomunikować, że toczymy rokowania z Węgrami na podstawie regionalnej i na podstawie nowych idei. Spodziewać się należy, że rokowania te po świętach doprowadzimy do pomyślnych rezultatów. To samo pragniemy uczynić z Jugosławią. Z drugiej strony toczą Niemcy w Wiedniu rokowania z Rumunją. Wszystko to jest dostatecznym dowodem, że dążymy do skonsolidowania Europy środkowej i całej Europy a nie jedynie do unii celnej z Niemcami. Przedstawiłem panom — oświadczył dalej dr. Schober — rzeczowy stan całej sprawy. Apeluje do całego świata, aby zrozumiał, że nie popełniliśmy żadnego błędu, lecz że spełniliśmy obowiązek wobec naszych państw, wobec naszej ludności a także i wobec Europy. Nie chcemy bynajmniej zakłócać pokoju Europy. (Okłaski).

W swobodne pogawędce dawał następnie dr. Schober odpowiedzi na pytania różnych dziennikarzy. Obecni na konferencji dziennikarze polscy zainteresowali dra Schobera, jaki wpływ będzie miała unia celna niemiecko-austriacka na stosunki gospodarcze polsko-niemieckie. Dr. Schober odpowiedział, że ukształtowanie się tych stosunków zależy będzie od rokowań polsko-niemieckich. W rozmowie z innymi dziennikarzami oświadczył dr. Schober, że niemiecki minister spraw zagranicznych uczynił w 1929 roku dr. Benesowi propozycję zawarcia unii celnej między Austrią, Niemcami i Czechosłowacją. Propozycja ta nie znalazła jednak odzewu w Pradze.

WIELKA NIESPODZIANKA RAZ W ŻYCIU.

Wobec panującego w dzisiejszym czasie kryzysu gospodarczego każdy czytelnik może otrzymać zupełnie bezpłatnie premie w postaci: kamernu na ubranie i k... umy damskie, bielizną damską i pościelową, kołdry watowe, zegarki złote damskie i męskie, aparaty fotograficzne i inne wartościowe rzeczy, jeżeli nadesłacie prawidłowe rozwiązanie obok umieszczonego zadania. Należy kropki zastąpić literami tak, aby otrzymać pięć imion męskich. Pierwsze litery tych imion: wzdłuż utworzą nazwę rzeki polskiej. — Niema żadnego ryzyka. Niepowodzenie wykluczone. Wraz z zadaniem prosimy w liście podać nam dokładny adres, oraz załączyć znaczek pocztowy na portu na co W.P. otrzyma szczegółowy i niespodziankę. — Posiadamy dużo listów dziękczynnych.

DOM WYSŁKOWY MERKURY, Łódź 21. Skrz. poczt. 487

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO

„Mayerling“

Sztuka w 3 aktach (5 odstępach) Klaudjusza Anet'a. Tłumaczenie p. Felicji Bernard, reżyserja dyr. T. Trzczińskiego.

Znany publicysta austriacki, wzięty z Pragi czeskiej Karol Tschuppik w swej książce o Habsburgach zajmuje się dość wyczerpująco intrygującą osobistością tragicznego swego czasu zmarłego arcyksięcia Rudolfa. Dowiadujemy się z tej monografii oraz z innych prac Tschuppika, że Rudolf był neurastenikiem który od czasu do czasu buntował się przeciw molo-chowi burokracji, pożerającemu stopniowo, ale systematycznie dawną c. k. monarchię austriacką, że sfery liberalne w Austrii dużo się od Rudolfa spodziewały, że krepował go oschły ceremoniał dworski, że Rudolf marzył nawet o zbrojnym przeciwko ojcu swemu staremu cesarzowi Franciszkowi Józefowi powstaniu. Nie miał jednak dość siły i energii, by zrealizować swe sny uniwersalnego powoła w dusznej atmosferze domu cesarskiego. Miłość jego do pięknej, młodej, 17-letniej baronówny Vetezery była uczątką chorego człowieka, skazanego przez despotycznego ojca do roli reprezentatywnej a zmuszonego do pozycy małżeńskiej ze zniemawidzoną przez siebie żoną Stefanją — w krajnie ciszy i spokoju. Niestety, arcyksiążę Rudolf nie mógł być osobą prywatną i nie miał prawa do szczęścia osobistego dlatego popełnił samobójstwo wraz ze swą ukochaną, gdy zmuszono go do rozłąki z piękną Marią. Oto to tragedia, o której dawniej w Austrii nie wolno było pisać, której szczegóły szepczano sobie tylko cicho na ucho, a o której wszyscy doskonale znali. Obecnie, gdy archiwa są dostępne dla wszystkich, jak grzyby po deszczu mnożą się monografie o tym najnie-szczęśliwszym z mieszkańców.

Zmarły niedawno słowny pisarz francusk Klaudjus Anet, autor tak popularnej powieści „Arjana“

sfilmowanej z Elżbietą Bergner w roli głównej, zadał sobie dość trudną i zbadał wszystkie akty i dokumenty w tej sprawie. Na podstawie tych badań archiwalnych powstała najpierw powieść, którą następnie sam autor udratyzował. Już to pochodzenie dramatu daje nam dostateczną podstawę do oceny jego dramatycznych walorów. Nie mamy przed sobą dramat, kipiącego wrzątkiem akcji dramatycznej, lecz mamy udratyzowaną powieść. Jest to rzecz wystawowa, tylko dzięki przepychowi wystawy może wzbudzić ciekawość widowni. Napewno są w niej momenty nawet wzruszające, a należy do nich bezsprzecznie scena z cesarową Elżbietą, która nagle zjawia się w gabinecie swego syna i zastaje tam młodzieńca jego kochankę. Z rzewnym sentymentem odnos. się widać do biednej tej kobiety, przykutej do tronu habsburgskiego na którym zasiadał najpracowiwszy burokrata świata, który od 6-tej godziny rano do 10, wiecz. załatwiał w swej kancelarii „kawałki“ i tak dalece był przeświadczony o swej roli Bożego pomazania, że rzadko kiedy, nawet swym adiutantom podawał rękę. Anet idealizuje tak cesarza Franciszka Józefa czyniąc z niego wręczną prawie że postać człowieka, który uświadamia sobie, że pracuje nad utrzymaniem dzieła, przez bezbożne dzieje skazanego na zagładę, jak i cesarową Elżbietę, która wedle monografii, cytowanej wyżej Tschuppiką, całkiem inaczej się przedstawia. Nie będziemy się jednak spierać o prawdę historyczną ze zmarłym autorem francuskim, wszak Anet, chociaż sumiennie przebiegał przez archiwa nie chciał być historykiem i chciał nam tylko dać zarys tragedji następcy tronu. Każdy następca tronu jest postacią tragiczną, czyż bowiem człowiek, wyczekujący śmierci ojca, nie jest stotą tragiczną? Wszak nawet car Mikołaj II był nadzieją Rosji, zanim po śmierci krwawego despoty Aleksandra III. został metyko jego następcą, ale prawdziwym spadkobiercą jego tradycji. Nie wiemy, jakim byłby w rzeczywistości Rudolf jako następca Franciszka Józefa I., ale ponieważ wrodzoną każdemu z nas jest chęćka snucia marzeń

na kanwie dziejów, przeto nieraz w myślach swych zastanawiamy się nad tem, co byłoby, gdyby arcyksiążę Rudolf był został cesarzem Austrii. Czy byłby też takim „slabeuszem“, człowiekiem bez woli, wydrążonym od wewnątrz przez długie lata wyczekiwa nia cesarzem, jak ostatni cesarz Austrii Karol? Zostawmy jednak zmarłych w spokoju i powiedzmy sobie, że nieublagane jest życie i że nemez w przeszłej, czy później zemścić się musiała.

Wystawiono sztukę Anet'a niezwykle starannie, a p dyrektorowi Trzczińskiemu szczerze należy się uznać nie za troskliwą o każdy szczegół, wnikliwą i pełną finezji reżyserję. Niestety p. Hierowski nie sprostał swemu zadaniu i jako arcyksiążę Rudolf dał nam smutną tylko figurę neurastenika, nie wydobywając ze swej roli bardziej ludzkich momentów. P. Zakliczka stworzyła jak zawsze czarującą sylwetkę, dając nam w swej kreacji prawdziwe dziecko, które pod wpływem miłości w dojrzałą przemienia się kobietę. Najsilniej wypadła scena z cesarową, która p. Jaroszewska z prawdziwie majestatyczną zagrała dostojnością, będąc w każdym calu cesarową. Wymienimy jeszcze p. Kuśkowskiego, jako trafnie ujęte go cesarza Franciszka Józefa, p. Szymańskiego, jako awanturniczego arcyksięcia Jana Ortha, p. Kostecką jako jego przyjaciółkę, p. Klofińską jako pośredniczkę między Rudolfem a Marią, p. Fabisiaka jako hrabiego Hoyosa, p. Wroński jako redaktora Bluma i p. Turckiego jako wiernego kamerdynera arcyksięcia, a uczynimy zadość zobowiązaniom recenzenta.

Nie już jako recenzent stwierdzić muszę, jak daleko odbiegłszy od owego czasu, Tragedja następcy tronu, która kiedyś tak żywo interesowała wszystkich, straciła dla nas prawie wszelkie znaczenie, nie przywiązujemy do niej żadnej wagi i nie przejmujemy się niedołą ludzi, którzy nie mogą nam więcej panować z Bożej łaski. Inne mamy teraz troski, a za interesowania nasze obaczają bluszczem legendy innych ludzi...

M. K.

WOLNE POSADY

URZĘDNIKA (CZKI), ob. znajomionego z buchalterią i biegle stenografującego po niemiecku, poszukuje: H. Herzog, Kraków Grodzka 42. 759x

KWALIFIKOWANE hafciarki maszynowe poszukiwane: Friedman, Starowicza 44 312g

NAUKA I WYCHOWANIE

WYCHOWAWCZYNI znająca język polski, niemiecki, hebrajski, — do dwojga dzieci, chłopców od dwóch do siedmiu lat potrzebna. Panie z kilkuletnią praktyką mogą się zgłosić: Adolf Szeli, Królewska Huta, Górny Śl., ul. Wolność 1. 479x

SPRZEDAŻ

OKAZJA! 6 poduszek włośniennych, rozkładana kanapa sprzedana tapicer ul. Tomaszka 4. 486g

DYWANY ręczne, kilimny, „Dywan“ Kraków Podgórze, ul. Kingi 9 — Telefon 116-09. 12km

FIRANKI, kapy, od najtańszych do najwykwintniejszych — oraz wielki wybór firanek Bruges poleca Wytwórnia Kraków—Podgórze, Rękawka 3, — tuż obok Rynku Podgórskiego. 445x

TAPCZANY, otomany, fotole, rozkładanki, skóra, pluszem, gobelin kryte, tanio sprzedane tapicer ul. Tomaszka 4. 657x

KILIMY artystyczne. — Dywany orientalne: Gruberowa, Kraków, Tarłowska 6, boczna Zwierzynieckiej 1296x

MEBLE KUCHENNE przedpokojowe w wykonaniu pierwszorzędnym poleca specjalny skład, ul. Sebastjana 7. 595x

LOKALE

DO WYNAJĘCIA lokalu sklepowy przy ul. Krakowskiej 5, w podwórzu. — Informację udzielam do godz. 11 przedpołudniem. Jakób Bornstein. 487g

POKÓJ meblowany za reż. do wynajęcia dla panów z całym lub częściowym utrzymaniem ul. Dietłowska 111 I. piętro drzwi 7 306bp

ŚWIĄTECZNY NUMER „NOWEGO DZIENNIKA“

ukaze się w znacznie zwiększonej objętości i podwójnym nakładzie dnia 2-go kwietnia b. r.

i zawierać będzie oprócz szeregu prac najwybitniejszych sił publicystycznych i literackich

ZWIĘKSZONY DZIAŁ INSERATOWY

Zamówienia do działu inseratowego przyjmuje: Administracja „Nowego Dziennika“, Kraków, Orzeszkowej 7. - Telefon 102-79

RÓŻNE

DR. Magnus Hirschfeld: „Sittengeschichte“ i inne na dogodnych warunkach. Zgłoszenia pod „Okazja“ — Prasa, Kraków Karmelicka 16. 757x

WYDAJE smaczne obiady po cenie zmniejszonej: ul. Dietłowska 111. I. piętro drzwi 7. 307bp

UNIEWAŻNIAM legitymację szkolną na nazwisko Samuel Königsberg. 475g

POSZUKUJE pracy u doświadczonej krawcowej: Goldberger, ul. Tadeusza Kościuszki 27. 460g

HAFTUJE, monogramy, wyprawy ślubne, firanki, kapy. Montuje poduszki: Stockowa, Dietłowska 50 II. piętro. 469g

ZDROJOWISKA

RABKA, Znany pierwszorzędny Pensjonat „Ewa“ w samym centrum — malowniczo położony. Kompletny komfort, pokoje wszystkie z balkonami. Elita towarzystwa krakowskiego. Wykwintna, obfita kuchnia. Ceny na sezon pierwszy znacznie niższe. Na życzenie prospekty wysyła właściciel Henryk Münz. Telefon Nr. 34. 701mb

ZAKOPANE. Pensjonat „Przystań Anteniny Ru meldowej, cały rok otwarty. Przyjmuje zamówienia na święta. Ceny znacznie niższe. 698x

ZAKOPANE. Pensjonat „Piast“, ul. Sienkiewicza przy Borzykowskiej i Leona Krautówny. Przyjmuje zamówienia na święta po cenach bardzo niższych. Telefon 432.

SALAMI W I. GATUNKU

כשר לחג הפסח 780x
poleca Fabryka WĘDLIN KOSZERNYCH **Józefa Gartenberga** Kraków, Krakowska 29. Telefon 130-66

כשר לחג הפסח **„NASZ BUFET“** כשר לחג הפסח
KRAKÓW, MIODOWA 38
TEL. 163-09 Filja: AGNIESZKI 12 TEL. 163-09

poleca specjalne wędliny koszerne, pasztecik, galareta, piwo okocimskie i flaszkowe, z różnych browarów. Specjalny wyszynk wódek i miodu. W każdą niedzielę i środę flaczki i gulasz. O liczne odwiedziny uprasza **ZARZĄD**

Specjalny gatunek **KARPI** tuczonych o pierwszorzędnej jakości
oraz **ZYWE RYBY WISLANE**
poleca: **FR. PFORTNER, KRAKÓW**
UL. BOŻEGO CIAŁA 21.

REKLAMA DZWIĘCIĄ HANDLUI

TROCHE HUMORU

— Ale z tej fabryki unoszą się masy wstrętne dymu.
— A przytem w całej fabryce palenie jest najsurowiej wzbranione.

POSADY POSZUKUJĄ

RUTYNOWANY podróżujący, doskonale zaprowadzony w branżach: galanteryjnej, kosmetycznej, kolonialnej i cukierkowej, poszukuje zastępcy. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „Referencje pierwszorzędną“. 462x

ASYSTENTKA dentystyczna, pracująca w złocie i kamieniu, zmienia posadę. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ do Adm. „N. Dziennika“.

STANIKI, naprawy i kombinacje szyje: Fabryka Błanowa, Kraków, Sobieszka 32.

FIRMOWE NASZYWKI

jedwabne i bawełniane niezbędne dla fabryk bielizny, konfekcji, obuwi oraz salonów modniarskich, krawieckich i zakładów szewskich, poleca jedyną w Polsce fabrykę wstążek firmowych

„DEHA“ Kraków XXII, Józefińska 20
Wstążki ozdobne do dziecięcych czapek marynarskich

Przetargi publiczne

Przetarg na dostawę materiałów faszynowych do robót regulacyjnych na Nidzie klm. 0 do klm. 20, w okresie dwuletnim od 1 kwietnia 1931 roku do 31 marca 1933 r.

Dnia 15 kwietnia 1931 r. w Państwowym Zarządzie Dróg Wodnych w Tarnowie, ul. Targowa 1, II. piętro o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się przetarg ofertowy pisemny.

Roczne zapotrzebowanie wynosi: 3.000 m. sześć. faszyn i 40.000 sztuk kołków na placach składowych na Nidzie od klm. 0 do klm. 20.

Bliższe szczegóły, dotyczące przetargu, przeglądać można w godzinach urzędowych w biurze Państwowego Zarządu Dróg Wodnych w Tarnowie.

Firma L. BILFELD, Kraków, Dietla 49

poleca na święta pierwszorzędne gatunki wina, miodu i sliwowicy oraz wina i koniaki palestyńskie „KARMEŁ“ כשר של פסח
po cenach znacznie niższych. Tel. 161-47
Uwaga na adres: **DIETLA 49**

GARNKI KAMIENNE

wyrobu znanej fabryki naczyń kamiennych Henryka Münzera w Bochni ogniotrwałe, higieniczne, chroniące przed zachorzeniem ślepiej kieszki, nie psujące smaku potraw, nadają się lepiej do gotowania, smażenia i pieczenia niż wszelkie inne naczynia. Nabyć je można w firmie **SZYMON LIEBLING** skład porcelany, szkła, fajansów, i wyrobów kamionkowych **W KRAKOWIE, STAROWISLNA 50.** tel. 122-67

Ceny na święta o 50 proc. niższe

GARNKI	litrow	10	12	15	26	35	45
cena zł	2.-	2.40	3.-	5.20	7.-	9.-	

— Pozo naczyniami kuchennymi polecam również naczynia dla restauracji, cukierni młodocysty i dla celów szermierzkich. Dla udogodnienia P. T. Klienteli sprzedawane też będziemy w okresie przedświątecznym na Placu Nowym.

PREMERATA: w Krakowie i na prow. miesięczn. Zł. 6'00 kwartał Zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu „ „ „ 6'20 „ „ 18'60
Na prowincji z przesyłką pocztową „ „ „ 6'60 „ „ 19'80
Zagranicą, przesyłką pocztową „ „ „ 10'60 „ „ 30'00
„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie także w przedzłoty i dr. posła

OGŁOSZENIA: Podstawę obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona z tekstem i nadesłaniem ma 2 łamy po 74 milim. — Strona z tekstem 6 łamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów **CENY** w złotych: 1 strona 1'25. — Tekst 1' — Nadesłane 0'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratulacje 12'50 — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.